

BIBLICKÉ ÚKOLY

4. čtvrtletí

1963

Modlitba a vítězný život

POŽEHNÁNÍ KAŽDODENNÍHO STUDIA PÍSMÁ

Bůh určil bibli k tomu, abychom ji studovali v každé době. Ve svém slově zjevil lidem sama sebe. Slovo Boží zprostředkovává spojení člověka s Bohem.

Bible obsahuje všechny zásady, kterým má člověk porozumět, aby byl vybaven vším potřebným pro tento i pro budoucí život. Těmto zásadám mohou porozumět všichni lidé. Avšak nejhodnotnější pravdy bible nezískáme jen příležitostným a nesouvislým studiem. Velký systém pravdy není podán tak, aby jej mohl postřehnout rychlý a povrchní čtenář. Pravdy, které mají tvořit jeden souvislý celek, musíme vyhledat a shromáždit „trošku odtud, trošku od onud“. Iz. 28, 10b.

1. ÚKOL — 6. ŘÍJNA 1963

Bázeň Páně

Zlatý verš: Mich. 6, 7.

Moudrost neboli bázeň Hospodinova není pouze jednotlivý dar milosti, ale zahrnuje v sobě množství jiných darů; má proto věčnou hodnotu a dává nám jistotu, že dosáhneme věčného života, milosti, bezpečnosti a pokoje.

POČÁTEK MOUDROSTI

1. Které důrazné Boží slovo ukazuje, co je povinností člověka? Kaz. 12, 13.

Rčení „báti se“ znamená tolik, jako: vzhlížeti s bázní a úctou; touha po odstranění nelibosti. Tuto touhu zjevuje pouze ten, kdo má hlubokou lásku k Bohu.

2. Který dar má svůj původ v bázni Hospodínově? Přísl. 1, 7. O jakou moudrost jde? Jak. 3, 17.

Je čistá, není smíšená s falešným sebevědomím nebo domněnkami; není umíněná ani vysokomyslná, ani přísná, nýbrž něžná, pokojná a upřímná. K dosažení této moudrosti bychom měli vynaložit všechnu snahu. Přísl. 4, 7.

3. Jak získáme tento dar? Jak. 1. 5. 6.

Ten, kdo touží po tomto daru, nebude zklamán. Nejen že se od velikého Učitele naučí, co má dělat, ale také jak to má dělat, a čeho má zanechat, aby se to Bohu líbilo.

4. Proč se máme přidržet tohoto Božího daru, který má svůj původ v nebesích? Přísl. 3, 21. 22. (Viz úvod).
5. Jak pohlíží Bůh na ty, kteří se vyznačují bázní Boží? Skut. 10, 35.
6. Jaké zaslíbení dává Pán těm, kteří ctí Jeho jméno? Luk. 1, 50. Mal. 4, 2.

POŽEHNÁNÍ BÁZNĚ BOŽÍ

7. Jak vyjádřil Bůh svou obavu o stálost svých dětí? Mojž. 5, 29.
8. Jaké přízně se dostane těm, kteří se bojí Hospodína? Mal. 3, 16. 17.
9. Jakého ujištění se dostává všem, kteří Boha ctí? Žalm 33, 18. 19. Žalm 34, 9.

10. Čím si mohou být jisti bojící se Hospodina, jsou-li v pokušení a utrpení? Žalm 103, 13—17.

Těm, jejichž srdce dosud není v pravém vztahu k Bohu, nabízí Pán přesto milost a prokazuje jim soucit a milosrdenství. „On, jsa milosrdný, odpouštěl nepravosti jejich, a nezahladil jich; častokrát odvracel hněv svůj, a nevzbuzoval vši zuřivosti své. Nebo pamatoval, že jsou tělo, vítr, který odchází a nenavrácuje se zase.“ Žalm 78, 38—39. Bojící se Boha mohou si odpočinout na milujícím srdci Otcově. Neboť ač všichni lidé obdrží něco z této dobroty, spravedlivým se dostane zvláštních požehnání.

N A P O M E N U T Í K O P R A V D O V O S T I

11. Jaké napomenutí nám dává Bůh ve své dobrotě? Přísl. 23, 17—19.

Pán chce dát do srdcí těch, kteří jej hledají, bázeň Boží, která obohacuje život a podporuje snáživost. Všichni bychom měli vděčně a ochotně odpovědět: „O Tobě přemýšlí srdce mé, že velíš, řka: Hleďte tváře mé!“ Žalm 27, 8.

12. Jaká výzva proroka v dávné době plně platí i pro nás? 1. Sam. 12, 24.

K přemýšlení: Jak dalece dokazuji svým životem, že v mém srdci je bázeň Boží? „Protož jestliže jsem já Otec, kdež jest čest má? A jestliže jsem Pán, kde jest bázeň má?“ Mal. 1, 6.

Cesta života

Zlatý verš: Přisl. 4, 18.

Cesta křesťana má být přímá, bez jakýchkoliv zátaček a záhybů. Job byl muž přímý, který se bál Boha a nenáviděl zlé. Když přišly hrozné rány na něj, na jeho rodinu a dům, povzbuzovalo ho vědomí upřímnosti a poctivosti.

1. Jaké je přirozené srdce člověka? Kdo je nejlépe zná? Jer. 17, 9. 10.

Srdce člověka je ovládáno mnohými pohnutkami. Zpytatel srdcí odměřuje odměnu podle toho, z jakých pohnutek vychází naše činy.

2. Jak Bůh soudí, zná-li naše pohnutky? Jer. 11, 20.

Každý skutek má svou příčinu, která je ve většině případů na první pohled neviditelná. Jen ten, kdo vidí do srdce člověka, soudí absolutně spravedlivě.

3. Proč žalmista prosí Pána, aby se zastal jeho věci? Žalm 26, 1. 2.

Bůh nás neposuzuje podle velikých úspěchů, které dosáhneme, nýbrž podle pohnutek, z nichž všechno činíme. Každý dobrý i zlý skutek a jeho vliv na jiné lidi bude zkoumán zpytatelem srdcí, před nímž je vše zjeveno. Odměna bude se řídit podle pohnutek.

4. Proč je lidský úsudek často nesprávný? 1. Sam. 16, 7.

Jedině Bůh zná pohnutky a smýšlení srdce. Člověk usuzuje z vnějších věcí na pohnutky, ale ve vět-

šině případů se dopouští závažného omylu. Tohoto omylu se dopustil dokonce i tak zbožný muž, jako byl Samuel. Pán Bůh ho napomenul. Toto napomenutí má věčnou platnost. Žádnému člověku nebylo dáno právo posuzovat pohnutky jednání svého bližního. Toto právo si vyhradil ten, který zpytuje srdce člověka.

5. Jaké vážné napomenutí dal apoštol Pavel věřícím v Korintu? 1. Kor. 4, 5.
6. Jakého úspěchu můžeme dosáhnout na naší životní cestě? 2. Kor. 10, 4. 5.

NÁŠ VELIKÝ VZOR

7. Proč mohl Spasitel vždy správně soudit? Jan 5, 30.
8. Jak ukázal Ježíš, že se vždy podrobil vůli Otcově? Mat. 26, 39. 42. 44.
9. Co svědčí o jeho velikém boji? Luk. 22, 44.
10. Jaký význam má toto utrpení pro život Ježíšův, pro jeho službu a pro nás? Žid. 5, 7—9.
11. Jak nás chce Bůh získat pro sebe? Zjev. 22, 17.
12. Jakou volbu ponechává Bůh člověku? 5. Mojž. 30, 15—19.

Uč se poznávat opravdovou sílu vůle; ona je rozhodující mocí, která ovládá povahu člověka. Úspěch na tvé životní cestě závisí na správné činnosti vůle. Záleží na tobě, abys použil moci, kterou Bůh dal člověku k rozeznání toho, co je správné a co nesprávné. Máš svobodnou volbu, chceš-li mu sloužit. Můžeš mu odevzdat svou vůli, a pak v tobě způsobí „i chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle“.

K přemýšlení: Nedopustíš se stejné chyby jako kdysi Samuel? Následuješ cele náš veliký vzor?

3. ÚLOHA — 19. OKTÓBRA 1963.

Radost na ceste života

Základný verš: Prísl. 18, 24.

ZÁKLAD A POŽEHNANIE PRIATELSTVA

1. Čo nám spríjemňuje život na tomto svete? Prísl. 17, 17a; 1. Sam. 18, 1.
2. Ktorá okolnosť nemá pre pravé priateľstvo cenu? Prísl. 19, 4.
3. Čo radí Písmo pre utvrdenie priateľstva? Prísl. 27, 10.
4. Uveď biblické príklady stáleho priateľstva! 2. Král. 2, 2. 4. 6. Rút. 1, 16.

NÁSLEDKY NESTÁLOSTI V PRIATELSTVE

5. Aké smutné príklady nestálosti v priateľstve znamená Písmo? Mar. 14, 50; 2. Tím. 4, 16 10, 14.

Pán Ježiš predpovedal útek svojich priateľov vo chvíli úzkosti. Ľudské srdce túži v hodine súženia po súcite, a túto túžbu pociťoval Spasiteľ v hĺbke svojej duše. Podobne sa viedlo aj apoštolovi Pavlovi pri súde v Ríme.

6. Akú skúsenosť uvádza Dávid? Ž. 55, 13—15.

VZOR PRAVÉHO PRIATELSTVA

7. Koho pokladá Pán Ježiš za svojho priateľa? Ján 15, 14.

8. Aká bola Ježišova priateľská láska? Ján 13, 1.

Spasiteľ je blízky tým, čo po Ňom túžia. Aj On chce uchopiť našu ruku a viesť nás, ak sa k Nemu vinieme v detskej dôvere. Svoje srdce má vždy otvorené pre náš zármutok, utrpenie a starosti; obklopuje nás večnou láskou a všetkým dobrým.

9. Ako vyjadril Ježiš svoje priateľstvo? Ako ho dokázal? Ján 15, 15. 13.

10. Ako pokáral Pán tých, čo reptali proti Mojžišovi, Božiemu priateľovi? 4. Moj. 12, 7. 8.

Pán v Mojžišovi videl viac než len proroka; lebo prorokom sa zjavoval vo videní a vo snách, ale k Mojžišovi hovoril tvárou v tvár. Preto ho vzal pod svoju ochranu. Pokáral Árona a Máriu, pretože sa nehanbili proti nemu hovoriť. „Naši kazatelia na odpovedných miestach sú ľudia, ktorých prijal Boh... Chráňme sa toho, aby sme o niekom rozprávali zle. O druhom nikdy nehovorme opovržlivo, lebo nevieme, či v očiach Božích nie je práve veľkým.“

PRIKLADNÉ PRIATELSTVO

11. Kedy sa Jonatan stretol s Dávidom? Aký bol výsledok tohto stretnutia? 1. Sam. 17, 57; 18. 1.

Jediná udalosť okamžite spojila Dávida s Jonatanom. Jonatan totiž pod Božím vedením temer sám prepadol posádke Filištinských a zničil ju. Bol ako Dávid, mužom udatnej viery a chladnej odvahy.

12. Ktorým činom chcel Jonatan upevniť priateľstvo? 1. Sam. 18, 4.

Bol to šlachetný čin. Ľud hľadel na Jonatana ako na hrdinu, a keby bol ctižiadostivejším, nebol by sa spriatelil s Dávidom, ktorý bol tiež hrdinom, iba ak by sa zriekol svojej povesti. Tento priateľský sväzok nebol nikdy zrušený. Jonatan bol k Dávidovi vždycky úprimný, aj keď sa jeho otec choval k nemu nepriateľsky. Dávid hovoril o Jonatanovi: „Vzácnejšia mi bola tvoja láska než láska žien.“

13. Aká skúška doľahla na Jonatana, keď Saul prenasledoval Dávida? Ako sa Jonatan zachoval? 1. Sam. 19, 1. 2. 4—7.
14. Ako nariekal Dávid, keď sa neskôr dozvedel o Jonatanovej smrti? 2. Sam. 1, 25. 26.
15. Ako pamätal na svoje priateľstvo s Jonatanom, keď sa stal kráľom? 2. Sam. 9, 1—7.

K premýšľaniu — Viem správne oceniť hodnotu pravého priateľstva? Na čom je založené tvoje priateľstvo? Čím dokazuješ svoje priateľstvo k Pánu Ježišovi?

4. ÚKOL — 26. ŘÍJNA 1963.

Malá příčina — velké následky

Zlatý verš: 2. Mojž. 20, 16.

M O C J A Z Y K A

1. Jakou moc má jazyk? Jaké mohou být následky jeho používání? Přísl. 18, 21a; 13, 3.

„Kdo ostříhá úst svých a jazyka svého, ostříhá od úzkosti duše své“, (Přísl. 21, 23) a nejen duše své,

ale i duše jiných. Držíme-li svůj jazyk na uzdě, dostává se nám hojných požehnání, směřujících k životu, ale zlo, následek neovládaného jazyka, způsobuje smrt.

- 2. Jak hodnotí apoštol Jakub nezkracený jazyk? Jak. 3, 6—8. 1, 26.**

Jedině mocí Kristovou můžeme tento nezkroutitelný úd podřídit vůli Boží.

SLOVO V PRAVÝ ČAS A NA VHODNÉM MÍSTĚ

- 3. S čím je srovnáno slovo, promluvené v pravý čas? Přisl. 25, 11.**

- 4. Jmenuj dobré výsledky takových slov! Přisl. 15, 1; 16, 24.**

Zvykejme si mluvit příjemným hlasem, používejme čistých a správných rčení a dobrotivých, laskavých slov. Milá, přívětivá slova jsou duši rosou a tichým deštěm. Snažíme-li se obrátiti jiné od jejich zlých zvyků, musíme býti sami velmi pečliví ve volbě svých slov. Budou buď vůní života k životu anebo vůní smrti k smrti. Káráme-li někoho anebo udílíme-li mu radu, nečiňme tak prudkými a tvrdými slovy, neboť ona nemohou vyléčiti raněnou duši. Taková nerozvázná slova ducha jen dráždí a popouzejí bloudícího často k odporu.

- 5. Jaké následky má nepřívětivost a neupřímnost? Přisl. 16, 28; 11, 9a.**

- 6. Co nám radí apoštol o mluvení? Efez. 4, 29.**

Ani jedno nepromyšlené slovo bychom neměli vypustiti z úst. Ze rtů Kristova následovníka nevyjde

žádná pomluva, lehkomyšlná řeč, mrzuté reptání a nečisté nebo dvojsmyslné mluvení. Neodporujeme-li ihned takovým řečem, mohou být příčinou velkého hříchu.

KLAM JE OHAVNOSTÍ

7. Co praví Pán o těch, kteří nemluví pravdu? Přísl. 12, 22a.

Pravda je z Boha; ale veškerý klam je ze satana, a kdo se nějak uchyluje z cesty pravdy, odevzdává se moci zlého. Není to snadné mluvit vždy pravdu. Jak často nám v tom brání zaujaté mínění, duševní jednostrannost, nedostatečná znalost, nesprávné posuzování pravého stavu věci. Jen tehdy můžeme mluvit pravdu, řídí-li naše myšlenky Ten, který je sám pravda.

8. Které duševní hnutí souvisí se lží? Přísl. 26, 28a
Jiný překlad: „Jazyk lživý nenávidí ty, které zničil“.

9. Jaký konec očekává mluvícího lež? Zjev. 21, 8; 22, 15.

10. Jakou odměnu obdrží věrný? Iz. 33, 15. 16.

11. Jak se má věřící zachovat ke svým zlozvykům, které Pán tak kárá? Žalm 25, 16. 18. 20.

SPRÁVNÉ POUŽITÍ JAZYKA

12. Jaké nitro odhaluje opatrné mluvení? Přísl. 17, 27a.

13. Jaké je nebezpečí mnohého mluvení? Přísl. 10, 19.

14. Jaké napomenutí nám pomáhá řídit naši řeč? Kol. 3, 16. 17.

15. Na čí pomoc můžeme spolehnout, chceme-li do-
jítí tohoto cíle? Iz. 50, 4.

K p ř e m ý š l e n í : Jak jsem dosud používal vzácný
dar řeči?

5. ÚKOL — 2. LISTOPADU 1963.

Věřící v pokušeních a zkouškách

Zlatý verš: Žalm 119, 11.

Je rozdíl mezi pokušením ke zlému a setrváváním ve hříchu. Nemůžeme zabránit tomu, aby nás satan nepokoušel. Přichází k nám v různém přestrojení. Způsob pokušení je různý. Takové pokušení není hřích. Hříchem se stane teprve tehdy, když se se zlou myšlenkou obíráme, a nakonec ji uskutečníme.

POVAHA ČLOVĚKA

1. S jakými sklony se rodí všichni lidé? Jan 3, 6; Efez. 2, 3.
2. Jakou zkušenost musí proto dle slov Kristových učinit každý pravý křesťan? Jan 3, 3—5.
3. Jak se projevuje znovuzrození člověka? 2. Petr. 1, 4; Efez. 4, 22—24.

Kristus působí na srdce člověka skrze Ducha svatého. Často ani nevíme jak, ale cítíme, že jsme přitahováni ke Kristu. Děje se tak buď při uvažování o něm, při četbě Písma, nebo při naslouchání slovu Božímu. Naše obrácení je vždy výsledkem dlouhého a trpělivého působení Ducha Božího. Lidská mysl nepochopí dílo vykoupení. Je to tajemství, které pře-

vyšuje lidské poznání. Počátek vykoupení můžeme poznat zde skrze osobní zkušenosti. Její důsledky sahají až na věčnost.

ZMĚNA POVAHY

4. Jaký je život znovuzrozeného dítěte Božího? Řím. 8, 14; 1. Jan. 2, 4—6; 3, 14.

Mnozí nemají správné pochopení o tom, v čem záleží křesťanský charakter, a jejich život je urážkou věci Boží. Kdyby se cele obrátili, nepřinášeli by trní a hloží, ale bohaté „ovoce Ducha svatého: lásku, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrotu, věrnost, krotkost, střídmost.“ Zanedbáváme-li sebe, svůj duchovní život, dostáváme se do velikého nebezpečí.

Mnozí se domnívají, že formální zachovávání zákona Božího je dostačující a zatím nejsou obeznámeni s krásou charakteru Ježíše Krista. Nestačí pouhé vyzvání víry v Krista a členství ve sboru. Jež musí bydlet skrze živou víru v srdci člověka.

5. Jak má křesťan zacházet se svou starou povahou Řím. 6, 6. 7. 11. 12.
6. Jaký postoj zaujal apoštol Pavel proti hříchu ve svém životě? 1. Kor. 9, 26. 27.

Naší povinností je udržovat ducha v čistotě a tělo při zdraví, abychom byli požehnáním pro lidstvo a přinášeli dokonalou službu Bohu.

POSTOJ K POKUŠENÍ

7. Odkud vychází většina pokušení? Jak. 1, 14.
8. U koho nalezneme pomoc v dobách pokušení a zkoušek? Žid. 2, 17. 18.

Kristu není cizí žádné pokušení, soužení nebo utrpení, neboť sám byl plně člověkem. I když jeho zkušenosti nejsou v každém ohledu totožné s našimi, přece v podstatě prodělal všechno, čím prochází člověk.

9. Jak se mohou zkoušky a pokušení obrátit v požehnání a radost? Jak. 1, 2—4.

Opravdovému křesťanu nemusejí zkoušky a soužení života přinášet zklamání nebo zmalomyslnění. Toto všechno snáší křesťan ve víře a v naději, „jako by viděl neviditelného“. (Žid. 11, 27.) Křesťanova radost a odvaha nejsou založeny na vnějších okolnostech, které mohou být často velmi odporné, ale na víře v Boží prozřetelnost a v jeho moudré jednání s námi.

10. Jakého ujištění se nám dostává, když přijdou i sebesilnější pokušení? 1. Kor. 10, 13.

ZLO NESTAČÍ POUZE ODMÍTAT

11. Co jiného má křesťan ještě činit kromě toho, že se zříká každého hříchu? Komu se musí odevdat? Řím. 6, 13; Mat. 12, 43—45.

12. Jak pomáhá Pán pokoušeným a souženým? 2. Petr. 2, 9.

13. Jaká je zkušenost znovuzrozeného člověka? 1. Jan 3, 9.

„Hříchu nečiní“ znamená, že se mu hřích nestává zvykem, že v něm nepokračuje. Křesťan by se neměl dopustit ani jednoho hříchu. Zhřeš-li, má přimluvce v Ježíši Kristu.

Když jsme sešli ze správné cesty, bývá nesnadné

vrátit se na ni zpět. Jeden krok ve špatném směru připravuje cestu pro druhý. Jediná sklenička vína může otevřít dveře pokušení, které povede k zlozvyku opilství. Jediný pocit msty, kterému povolíme, otevře cestu nenávisti, která může skončit i vraždou. Nejmenší odbočení od zásad Písma povede nakonec k odloučení od Boha a skončí odpadnutím. Učiníme-li něco špatného jednou, snadněji a přirozeněji to učiníme po druhé. Ať si člověk zvykne na cokoli, na dobré nebo na zlé, zjistí, jak je nesnadné si odvyknout.

K přemýšlení: Podřídil jsem se úplně obrozující moci Ducha svatého? Je denně vidět v mém životě důkazy znovuzrození?

6. ÚLOHA — 9. NOVEMBRA 1963.

Čo je modlitba

Základný verš: Ef. 6, 18.

Boh nás oslovuje v prírode, vo svojom Slove a svojím Svätým Duchom. To by však nestačilo, keby Jeho pôsobenie v nás nenašlo ozvenu. Ak máme duchovne žiť a rásť, musíme mať skutočné obecenstvo so svojím nebeským Otcem. Svoju myseľ môžeme obrátiť k Nemu; môžeme uvažovať o Jeho diele, o Jeho milosrdenstve a požehnaní, ale musíme mu vedieť povedať aj o svojom prítomnom živote.

MODLITBA AKO NUTNOSŤ

1. Ako sa stýkal Stvoriteľ s Adamom a Evou skôr než prišiel hriech na svet? 1. Moj. 2, 15. 16. 19; 3, 8.

Záhrada Eden bola učebňou, príroda učebnicou, Stvoriteľ sám bol učiteľom a naši prarodičia boli žiakmi. Nebeský Otec mal záujem o svoje deti a osobne usmerňoval ich výchovu. Prvých ľudí často navštívili nebeskí poslovia, Boží anjeli, ktorí im radili a poučali ich. Keď chodili po záhrade, počúvali hlas Boží a tvárou v tvár sa stýkali so svojim Pánom. On s nimi zmýšľal „o pokoji a nie o zlom“ (Jer. 29, 11).

2. Čo ukončilo priame spoločenstvo medzi Bohom a človekom? 1. Moj. 3, 22—24. Porovnaj s Iz. 59, 2!

Hriechom sa človek odlúčil od Boha. Dnes už nemôžeme priamo hľadiť na Jeho tvár, nemôžeme byť osobne v Jeho blízkosti, ale môžeme mať s Ním spoločenstvo skrze Ježiša Krista, nášho prostredníka a obháju.

3. K čomu nás Písmo nabáda? Luk. 18, 1; Iz. 55, 6.

V modlitbe otvárame Bohu svoje srdce ako priateľovi. Modlime sa často vo svojej komôrke, veď ustavičná modlitba je nepretržité spojenie duše s Bohom.

KU KOMU SA OBRACIAME V MODLITBE

4. Ku komu by sme sa mali všeobecne obracať vo svojich modlitbách? Mat. 6, 6; Ján 16, 23. 24. 26.

Otec miloval učeníkov (v. 27.) a je práve tak ochotný odpovedať na modlitbu ako Syn.

5. Ku komu sa veriaci tiež priamo obracali? Skt. 7, 59; Zj. 22, 20.

6. Aký vzor nám dáva Kristus v prístupe k Bohu? Ján 14, 13; 15, 16.

Modliť sa v Ježišovom mene znamená viac než vysloviť Jeho meno na začiatku a na konci modlitby. Znamená to v Ježišovom duchu sa modliť, veriť Jeho zaslúbeniam, spoliehať na Jeho milosť a konať Jeho skutky.

NIEKOĽKO POUČENÍ O MODLITBE

7. Čo povedal Ježiš o modlitbe, ktorá je príjemná Bohu? Mat. 6, 6. 5.

Modlitba nie je zmierením za hriech, sama o sebe nemá žiadnu záslužnú hodnotu. Aj tie najvýmluvnejšie modlitby sú len prázdnyimi slovami, ak nevyjadrujú pravý stav srdca. Avšak modlitba, ktorá vychádza z opravdového srdca, kedy duša prostými slovami vyjadruje svoju žiadosť, tak akoby požiadala nejakého priateľa o láskavosť a verila, že sa tak stane — to je modlitba viery! Boh netúži po okázalosti, ale nevyslovený krik zlomeného a pokoreného srdca razí si cestu k milosrdnému Otcovi.

8. Čoho sa máme tiež vyvarovať, keď sa modlíme? Mat. 6, 7. 8.

V modlitbe nemáme Boha informovať o veciach, o ktorých by azda bez nás nevedel. Svojou modlitbou si tiež nechceme Boha nejak nakloniť alebo naliehať vo pôsobí na Neho, aby zmenil svoju vôľu a svoje rozhodnutie. Modlitba má zmeniť nás a uspošobiť našu vôľu tak, aby sme boli zajedno s Božou vôľou.

Žilka predkladá tento verš: „Chci teda, aby se muži modlili na každém místě, pozdvihovali zbožné ruce bez hněvu a bez pochyb.“

Pravá modlitba, či už verejná alebo súkromná, môže sa konať len v ovzduší lásky a odpustenia. Duch hnevu a pomsty je nezlučiteľný s Duchom Božím a

musíme ho odstrániť, keď nemá naša bohoslužba vynieť naprázdno.

POVZBUDENIE K MODLITBE

**9. Je vhodné modliť sa za všetky veci nášho života?
Fil. 9, 6.**

Predložte Bohu svoje potreby, radosti, starosti i svoje obavy! Nemôžte Ho obťažovať, neunavíte Ho. Ten, ktorý má porátené i vlasy na vašej hlave, nie je ľahostajný k potrebám svojich dieťok. „Pán je veľmi milosrdný a ľútostivý.“ Predložte Mu všetko, čo máte vašu myseľ. Nič nie je pre Neho príliš veľké, aby to neunesol, lebo On udržuje svety a vládne nad celým vesmírom. Nič z toho, čo sa týka nášho pokoja, nie je príliš nepatrné, aby si toho nepovšimol.

10. Ako by sme sa mali modliť? 1. Tes. 5, 17; Ef. 6, 18; Kol. 4, 2.

Modlíme sa v rodinnom kruhu, ale hlavne nezanedbávajme súkromnú modlitbu, lebo ona je životom duše. Niet takej doby ani miesta, kde by bolo nevhodné pristupovať k Bohu.

11. Čo sľubuje Pán tým, čo sa modlia? Mat. 7, 7.

12. Akú pomoc sľubuje Pán modliacemu sa? Rím 8, 26, 27.

Každú úprimnú modlitbu inšpiruje a pripravuje Duch Svätý a taká modlitba je potom Bohu príjemná. Kdekoľvek sa duša blíži k Bohu, tam sa prejavuje pôsobenie Ducha Božieho.

K premýšľaniu: Čo ma zdržuje a vzdialuje od miesta svätého uvažovania a spoločenstva s Bohom? Potreboval by snáď niekto teraz, aby si sa za neho modlil?

Účinná modlitba

Zlatý verš: Jak. 5, 16b.

Vytrvalost v modlitbě nemá změnit Boha ani jeho postoj k nám, neboť on rád dává. Bůh může odkládat s odpovědí pro naši neschopnost přijmouti požehnání, o které prosíme. Když nejsou naše modlitby vyslyšeny, pak bychom měli hledat příčinu u sebe. Naléhavá, modlitba je Božím prostředkem, který zvyšuje naši schopnost přijímat a dělit se o to, co nám Bůh dává. Je to také jeho metoda pěstování přátelství a jednoty s modlitebníkem. Modlitba tedy nemění Boha, ale mění nás. Nevyslychá-li Pán naši modlitbu nebo řekne-li své „ne“, nepochybujeme o Boží moudrosti a milosrdenství, ale pokračujeme v modlitbách. Když je třeba, musí Bůh pokořit naše pyšné srdce, zkrušit naši tvrdou povahu, usvědčit nás z viny, obrátit, změnit podmínky, dopustit nemoc a protivitství.

HLEDEJME PÁNA SE VŠÍ VÁŽNOSTÍ!

1. Jaké myšlenky má Bůh se svým lidem? Jer. 29. 11.

Satan představoval Boha jako toho, který sobecky vše požaduje a nic nedává, který požaduje od svého stvoření službu pro svou vlastní slávu a který pro ně nepodstoupí žádnou oběť. Avšak v daru Krista zjevuje se srdce Otcovo. Svědčí o tom, že myšlenky Boží o nás jsou „myšlenky o pokoji, a ne o trápení“. Prohlašuje, že nenávisť Boží k hříchu je silná jako smrt, ale že láska Boží k hříšníku je silnější než smrt.

2. Jak upřímně bychom měli hledat Boha? Jer. 29, 13.

Od přirozenosti jsme Bohu odcizeni. Duch svatý líčí tento stav slovy: „mrtví ve vinách a hříších“, „všecka hlava jest neduživá a všecko srdce zemdlené... není na něm místa celého...“ Jsme pevně drženi v poutech hříchu, jsme zajatci jeho vůle. Bůh nás však chce uzdravit, vysvobodit. Jelikož to ale vyžaduje úplné proměny a obnovy celé naší přirozenosti, musíme se Pánu poddat cele.

3. Jak se projevuje podle slov Krista naše oddanost Bohu? Luk. 10, 27.

ODMĚNA VÁŽNÉHO HLEDÁNÍ BOHA

4. V jakém duchu a jak vytrvale bychom se měli modlit? 1. Tes. 5, 16—18.

5. Proč můžeme tak směle důvěřovat svému Bohu? 1. Jana 5, 14.

6. Jaké výsledky přinese vážné hledání Hospodina? Ozeáš 10, 12.

Půdu našeho srdce musíme dobře pěstovat. Musíme ji zkyprít hlubokým pokáním nad hříchem. Jedovaté satanské rostliny musejí být jako ten plevel vymýceny. Pán nás vybízí skrze svého proroka: „Zorťe sobě ouhor a nerozsívejte do trní!“ (Jer. 4, 3). „Rozsívejte sobě k spravedlnosti, žňte k milosrdenství!“ (Oz. 10, 12).

7. Jak byl Daniel odměněn po třech týdnech vážných modliteb? Dan. 10, 2. 3. 10—14.

PŘÍKLADY OPRAVDOVÝCH MODLITEBNÍKŮ

8. Jaké poučení nám skýtá podobenství o neodbytné vdově? Luk. 18, 1—8.

Pán praví: Vzávej mne v den soužení, vytrhnu tě a ty mne budeš slaviti.“ Žalm. 50, 15. On nás vyzývá, abychom mu předložili své problémy a potřeby i svou touhu po Boží pomoci. Vyzývá nás, abychom byli vytrvalí v modlitbě. Jakmile vzniknou těžkosti, máme mu předložit své upřímné a vážné prosby. Svými vytrvalými modlitbami dáváme důkaz o své silné důvěře v Boha. Vědomí naší potřeby nás vede k tomu, abychom se modlili vážně.

9. Jak byla při jiné příležitosti vyslyšena vážná modlitba Danielova? Dan. 9, 3. 20—23.

10. Jak vytrvalý byl Jákob v prosbě o požehnání? 1. Mojž. 32, 24—29.

Jákovova noc úzkosti, kdy na modlitbě zápasil o svobození z ruky Ezau, je obrazem zkušenosti i Božího v době soužení. Jeho jediná naděje byla v r. losrdenství Božím. Jeho jedinou obranou musela b. modlitba. Ze své strany však nezanedbával nic, co bylo třeba učinit k napravení zla způsobeného bratroví a k odvrácení hrozícího nebezpečí. Podobně i následovníci Kristovi by měli vynaložit všechno úsilí na to, aby stáli ve správném světle před všemi lidmi a aby byly odstraněny jejich zbytečné předsudky o nás věřících.

V Jákovově zvolání: „Nepustím tě, leč mi požehnáš!“ je vidět důvěru, pevnost a vytrvalost. Kdyby to byl jen zpupný a troufalý požadavek, Jákob by byl okamžitě zničen. On však měl jistotu člověka, který vyznává svou slabost a nehodnost, ale přitom důvě-

řuje v milosrdenství Boží, jenž dodržuje svou smlouvu.

11. Jak vyjádřila žena pohanka svou upřímnou touhu po Ježíši? Mar. 7, 24—30.
12. Jak dokázal Eliáš svou velkou víru v období sucha? 1. Král. 18, 41—45.

Eliáš setrval na modlitbě, dokud nebyl vyslyšen. Nečekal na plný důkaz toho, že Bůh jej slyšel, ale na nejmenší znamení Boží přízně byl ochoten odvážit se všeho. Co on byl schopen učinit s pomocí Boží, to mohou dokázat všichni v Boží službě v oblasti své činnosti.

13. Jaké naučení podává Jakub z modliteb Eliášových? Jak. 5, 16—18.

Všechno to, co obdržel Kristus od Boha, můžeme obdržet i my. Žádejme a obdržíme. S vytrvalou vírou Jáкова a s neúnavnou houževnatostí Eliáše dožadujeme se pro sebe všeho, co nám Bůh zaslíbil.

K přemýšlení: Je možné, aby slova „Buď vůle tvá!“ byla omluvou pro náš nedostatek horlivosti, přesvědčení a vážné modlitby? Nezapomeňme, že Bůh chce vyslyšet naše modlitby, jsou-li v souladu s jeho zaslíbeními.

8. ÚKOL — 23. LISTOPADU 1965

Podmínky k vyslyšení modliteb

Zlatý verš: Iz. 55, 6. 7.

Vyhledávejte co nejvíce příležitostí k modlitbám! Ti, kteří skutečně hledají společenství s Bohem, bu-

dou věrně navštěvovat modlitební shromáždění a budou úzkostlivě dbát o to, aby nepřišli o žádné požehnání, které z nich plyne. Využijí každé příležitosti, aby načerpali sílu k budoucímu životu.

VÁŽNOST A VYTRVALOST

1. K čemu jsou lidé vybízeni? Iz. 55, 6. 7.
2. Jak vroucně toužil žalmista po Bohu? Ž. 42, 1. 2.

Vytrvalost je podmínkou vyslyšení modlitby. Musíme se modlit stále. Ustavičná modlitba je nepřetržité spojení duše s Bohem, při němž se Boží život vlévá do našeho života.

3. Proč obdržel prosebník v Ježíšově podobenství to, oč žádal? Luk. 11, 5—8.

Je-li luk málo natažen, neletí šíp daleko. Je-li však natažen dostatečně, letí šíp rychle a pronikne hluboko. Podobně je to i s modlitbou. Je-li jen povrchní, bez vroucnosti, padne k našim nohám. Jen silná touha ji vyšle až k nebi a způsobí, že pronikne oblaka. Nezáleží na počtu našich modliteb, kolik jich je, ani na tom, jak jsou výřečné, ani na tom, jak jsou dlouhé. Nezáleží na hudebnosti našich modliteb, jak sladký je náš hlas, ani na jejich metodě, jak jsou uspořádány, ani na jejich teologii, jak jsou naukově dobré. Bůh na to vše klade malý důraz. Vroucnost ducha je nade všechno.

4. Která Boží vlastnost nám má být ujištěním, že budeme vyslyšeni? Mat. 3, 6; Žid. 13, 8.

Ten, který požehnal královskému služebníku v Kafarnaum, chce požehnat i nám. Ale jako ten sklíčený otec i my často hledáme Ježíše jen v nějaké těžkosti. Podle toho, jak nám vyhoví, měříme jeho lás-

ku. Spasitel nám chce dát větší požehnání, než o jaké prosíme. Jestliže otálí s odpovědí na naši prosbu, pak nám chce ukázat zlo našeho vlastního srdce a naši velkou potřebu jeho milosti.

DUCH ODPUŠTĚNÍ

5. Za jakých podmínek vyslyší Bůh naši modlitbu o odpuštění hříchů? Mat. 6, 14. 15; Mar. 11, 25.

Nedomnívejme se, že máme právo zadržet své odpuštění, dokud ti, kteří nám ublížili, nevyznají svůj přestupek. Jejich věcí je samozřejmě pokořit svá srdce v pokání a vyznání. My však máme mít ducha soucitu k těm, kteří se proti nám prohřešili, ať své chyby vyznají nebo nikoliv. Ať nás zranili sebecitlivěji, nemáme v sobě žít hořkost a litovat sami sebe pro učiněné bezpráví. Věříme-li, že nám Bůh odpustí vše, čím jsme se proti němu provinili, je i naší povinností odpustit všem, kteří nám učinili zle.

6. Která věta v modlitbě Páně zdůrazňuje důležitost odpuštění? Mat. 5, 23. 24.

Když přicházíme Boha prosit o milosrdenství a požehnání, máme mít ve svém srdci ducha lásky a odpuštění. Jak se můžeme modlit „Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim!“ a přitom v sobě žít nenávisť? Očekáváme-li, že naše modlitby budou vyslyšeny, musíme druhým odpustit tímtež způsobem a v tomtéž rozsahu, jak doufáme, že i nám bude odpuštěno.

7. Jací máme být k sobě vespolek? Efez. 4, 31. 32.

8. Jaká je míra Božího odpuštění? Jer. 31, 34b; Ž. 103, 12; Mích. 7, 18. 19.

Skrze zásluhy Kristovy jsou nám hříchy dokonale odpuštěny. Setrváme-li ve víře až do konce, nebudou naše hříchy již nikdy připomínány. Kdybychom však odpadli, setkali bychom se na soudu se všemi svými hříchy. (Ezech. 18, 21—24).

9. Které okolnosti v domově mohou být překážkou vyslyšení našich modliteb? 1. Petra 3, 7.

Manžel, který zachází se svou manželkou tvrdě, sám nebude schopen se modlit nebo se bude modlit jen zřídka. V takové rodině nebude modlitebního života. Manželova modlitba ve shromáždění bude tím rovněž ovlivněna.

SPOLUPRÁCE S BOHEM

10. Co se stane, když někdo přestává chodit po cestách Božích přikázání? Přísl. 28, 9.

Hřích staví překážku mezi Boha a hříšníka (Jz. 59, 1. 2). Ti, kteří se stavějí nad tzv. literu zákona, by učinili dobře, kdyby o tomto verši více uvažovali. Zatím co Bůh promíjí nedodržování zákona u těch, kteří neměli příležitost poznat Boží požadavky (Sk. 17, 30; Řím. 5, 13), nemůže přijmout službu těch, kteří se vědomě od jeho zákona odvracejí. Takové jednání je svévolná vzpoura.

11. Jaký účinek na modlitbu má setrvávání v hříchu? Ž. 66, 18; Iz. 59, 2.

Pěstujeme-li nepravost ve svém srdci, lneme-li k nějakému známému hříchu, Pán nás nevyslyší. Přijme však vždycky modlitbu zkroušené a pokání činící duše. Když napravíme všechny známé chyby, smíme věřit, že Bůh vyslyší naše prosby.

12. Jak odpovídá Bůh na sobecké modlitby? Jak. 4, 3.

Vyslyšení modlitby záleží na povaze žádosti a na duchu modlitby. Ten, kdo se modlí bez rozhodnutí ztotožnit se s vůlí Boží, prosí zbytečně.

K přemýšlení: Každý okamžik a se vším jsem závislý na Bohu. Na něm závisí můj život, pokrm, oděv, přístřeší i jiné dary jeho lásky. Kolik času strávím na modlitbě, abych děkoval za všechno dobro? Zkusuj sama sebe, když Bůh neodpovídá na tvé modlitby. Co myslíš, v čem tkví hlavní chyba?

9. ÚLOHA — 30. NOVEMBRA 1963

Podmienky vypočutia modlitby (Pokračovanie)

Základný verš: Jak. 1, 6. 7.

Nemáme sa modliť sebecky a len pre svoj vlastný prospech. Máme prosiť, aby sme mohli dávať. Zásada Kristovho života má byť i našou zásadou. Ján 17, 19 zaznamenáva Spasiteľovu modlitbu: „A ja za nich posväcujem sám seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.“ Pri Jeho služobníkoch musí byť zrejmá tá istá oddanosť, tá istá sebaobetavosť a podriadenosť požiadavkám Božieho Slova, ako nám to zjavil Kristus. Naším poslaním na svete nie je služba sebe ani samolúbosť. Našou povinnosťou je oslavovať Boha tým, že s Ním spolupracujeme pri záchrane hriešnikov. Máme si vyžiadať od Boha požehnanie, ktoré potom šírimo medzi iných. Nebeské poklady nemožno ustavične prijímať a nedávať ich aj iným.

VIERA

1. Čo často prekáža vypočutiu modlitieb? Jak. 1, 6. 7.

Nemusíme sa báť, že Boh si navšíma našich modlitieb. Nebezpečenstvo je v tom, že v súžení malomyselnieme a nezotrvávame v modlení.

2. Čo sa hovorí o potrebe viery? Žid. 11, 6.

Tento verš je zaznamenaný v kapitole, v ktorej je ukázané, čo vládze modlitba viery.

3. Koľko možností má ten, kto verí? Mat. 21, 22; Mar. 9, 23.

Ani jedna úprimná modlitba sa nestratí. Medzi chválospevmi nebeských zástupov počuje Boh volanie i tej najslabšej ľudskej bytosti. Či v komôrke vylievame Bohu svoje srdce, alebo si šepkáme modlitbu idúcky cestou, naše slová vystupujú k Božiemu trónu. Modlitby môžu byť ľudským uchom nepostihnuté, Boh ich však čuje.

4. Ako, prejavil Ezechiáš svoju vieru v Boha a čo bolo výsledkom? 2. Král. 19, 14—19; 32—35; 2. Par. 32, 21.

5. Ako hodnotí Písmo neveru? Zj. 21, 8.

6. Ako zdôrazňoval Ježiš dôležitosť viery pre modlitbu? Mar. 11, 22—24.

Modlitba je dar Boží. Cvičiť sa však v modlení, je záležitosť naša. Ak cele dôverujeme Bohu, ak spoľiehame na Ježišove zásluhy, obdržíme každú potrebnú pomoc.

MODLITBA A POSLUŠNOSŤ

7. Ako spojuje apoštol Ján modlitbu s poslušnosťou? 1. Ján 3, 22.

Kto sa modlí, má mať čisté svedomie. Len potom sa môže volne blížiť k Bohu.

8. Aký význam pripisoval Ježiš poslušnosti? Luk. 6, 46—48.

Na svete sú len dve skupiny ľudí. Aj pri Božom súde budú len tieto dve skupiny: tí, čo prestupujú zákon Boží a tí, čo sú mu verní.

9. Ktorú ďalšiu podmienku vypočutia našich prosieb pripomína Ježiš? Ján 15, 7.

Pravá poslušnosť vyviera zo srdca. Kristus robil všetko celým svojím srdcom. Posvätená vôľa nájde najväčšiu radosť v Jeho službe. Ak budeme poznať Boha tak, ako Ho poznať máme, bude náš život životom ustavičnej poslušnosti.

PODRIADUJME SA VŔLI BOŽEJ

10. Prečo kresťan môže smele predkladať svoje prosby Bohu? 1. Ján 5, 14, 15.

Niekedy sme tak krátkozrakí, že žiadame to, čo by nám neslúžilo k požehnaní. Náš nebeský Otec vo svojej láske vypočúva naše modlitby tak, že nám dá, čo je k nášmu dobru a čo by sme si sami práli, keby sme mali duchovný zrak. Boh je príliš múdry, než aby sa mýlil, a príliš dobrý, než aby odoprel dobré veci tým, čo chodia v úprimnosti.

11. Ako sa Pán Ježiš podriadil vôli Božej? Luk. 22, 42; Ján 5, 30.

Modlievame sa aj za tých, čo sú na smrteľnom lôžku. Pán vie, či tí, za ktorých prosíme, budú alebo nebudú schopní zniesť súženia, ktoré by na nich prišlo, keby žili. To je dôvod, prečo máme na svojich modlitbách so všetkou vážnosťou volať: „Nie moja vôľa, ale tvoja sa staň!“ Luk. 22, 42. Ak Syn Boží použil tieto slová, o čo vhodnejšie sú pre nás smrteľníkov!

12. Kto podporuje naše modlitby? Rím 8, 26. 27.

Ak máme Bohu správne slúžiť, musíme byť zrodení z Božieho Ducha. On očistí naše srdce, obnoví myseľ a znova nás uschopní poznať a milovať Boha. Naučí nás tiež ochotne poslúchať všetky Božie prikázania. Toto je pravá bohoslužba. Toto je ovocie pôsobenia Ducha Svätého. Tento Duch podporuje každú úprimnú modlitbu a taká modlitba je Bohu príjemná.

K p r e m ý š l a n i u : Prejavujem v modlitbe dostatočnú vieru? Slúžia moje prosby k Božej chvále alebo sú výrazom sebeckých pohnútok? Dostal som v minulých týždňoch jasnú odpoveď na svoje modlitby? Som ochotný podriaďiť svoje prosby Božej vôli tak, ako mi to ukázal Pán Ježiš?

10. ÚKOL — 7. PROSINCE 1963

Jak čelit životným zklamáním

Zlatý verš: Řím. 8, 28.

Pán Bůh vyslyší prosby upřímných modlitebníků, které mu byly předloženy s pokorou a vírou. On ovšem může říci „ano“ nebo „ne“ nebo také „čejkej!“. Někdy Pán odloží odpověď na modlitbu, protože

v našem srdci musí nastat určitá změna. Vyslyšení modliteb má své podmínky. Když se nám zdá, že Pán váhá, měli bychom se tázat, zda chyba není při nás. Urážíme Pána Boha, když jsme vůči němu ne-trpěliví, a zatím jsme nesplnili podmínky potřebné k vyslyšení našich proseb.

BOŽÍ KÁZEŇ

1. Jaké ovoce přináší kázeň Páně, když ji přijímáme v pravém duchu? Žid. 12, 11.
2. Jak hodnotil Job zkoušky, kterými ho Pán vedl? Job. 23, 10.
3. Jak si počínal Mojžíš, když si sám zmařil naději, že uvede Izraele do země zaslíbené? 5. Mojž. 3, 25—27; 31, 6—8. 14. 23.

Mojžíšovi bylo oznámeno, že musí zemřít. Jak se mu chtělo žít a jak by chtěl uvést Izraele do zaslíbené země! Kdysi svou přímluvnou modlitbou zachránil Izraele před úplným zničením. Bylo to na úpatí hory Sinaj. Prosí Boha, aby mu milostivě dovolil vejíti do té dobré země. Boží rozhodnutí však bylo jiné. A jak se zachoval Mojžíš? Vybízí lid k věrnosti a k důvěře v Boha. Nenaříká, nereptá. I když neví, proč ho Pán vede tímto způsobem, přece mu důvěřuje. Je přesvědčen, že Bůh činí všechno dobře. Jaký příklad a jaké povzbuzení pro všechny další generace!

NEVYSLYŠENÁ MODLITBA

4. Co nemůže člověk často poznat pro své nedokonalé chápání? Řím. 8, 26.

Někdy nevíme, zda věc, o kterou žádáme, bude opravdu nejlepší. Proto by naše modlitby měly obsa-

hovat tuto myšlenku: „Pane, ty znáš každou tajnost duše. Ty znáš tyto osoby. Náš přímlyvce Ježíš dal svůj život za ně. Jeho láska k nim je větší, než může být naše láska. Bude-li to proto sloužit k tvé slávě a k dobru nemocného, prosíme tě ve jménu Pána Ježíše, abys mu navrátil zdraví. Není-li to tvou vůlí, aby byli uzdraveni, prosíme tě, aby je tvoje milost potěšovala a zmírnila jejich utrpení.“

5. Jaké soužení snášel apoštol Pavel a proč? 2. Kor. 12, 7.
6. Kolikrát se Pavel modlil za odstranění této věci? v. 8.
7. Jak se nakonec Pavel zachoval, když poznal vůli Boží? v. 9. 10.

Pro mnohé z nás překážky, osten v těle, nebo nemoc je prostředkem, kterým jsme udržováni v duchu pokory. To nás učí závislosti na Bohu a my rosteme v ctnostech Ducha svatého.

ZKUŠENOST EZECHIAŠE

8. Jaké poselství obdržel jednoho dne král Ezechiáš? 2. Král. 20, 1.
 9. Jakou zprávu podává Písmo o životě Ezechiáše? 2. Král. 18, 3; 20, 3.
- Ezechiáš sloužil věrně svému Bohu a posiloval lid v důvěře v Boha jako nejvyššího Panovníka.
10. Jaká byla Boží odpověď na Ezechiášovu modlitbu a na jeho slzy? 2. Král. 20, 6.

11. Jak se změnilo Ezechiášovo smýšlení, když mu byl darován život? 2. Par. 32, 25; Iz. 39, 5—7.

Během přidanych patnácti let se mu narodil syn Manasses. Ezechiáš se osvědčil jako dobrý a moudrý král. Zdá se však, že jako otec úplně zklamal. Jeho syn, který se ujal vlády, kazí národ. Jer. 15, 4. Když si vynutíme na modlitbě naše přání, nebývá to vždy k našemu dobrému. Naopak, bývá to ke zlému. Kolika bolestí srdce by byl ušetřen Ezechiáš, kdyby se byl sklonil před vůlí Boží! Tato zkušenost byla zaznamenána k našemu poučení.

BŮH VÍ, CO JE NEJLEPŠÍ

12. Co také nazývá Písmo pro křesťana milostí? Fil. 1, 29.

Bůh nikdy nevede své děti jinak, než jak by si samy přály být vedeny, kdyby již na začátku viděly konec a kdyby dovedly pochopit cíl, který plní jako Boží spolupracovníci. Enoch, který byl vzat do nebe, ani Eliáš, který byl vzat vzhůru v ohnivém voze, nebyl větší a nebyl více poctěn než Jan Křtitel, který hynul sám ve vězení. (Fil. 1, 29). Ze všech darů, které mohou nebesa udělit člověku, je společenství s Kristem v jeho utrpení nejvznešenějším pověřením a nejvyšší ctí.

13. Co činí Bůh pro ty, kteří jej milují? Řím. 8, 28.

Nic nemůže přijít na křesťana bez Božího dopuštění. (Job. 1, 12; 2, 6) Všechno musí vyznít pro dobro těch, kteří milují Boha. Dopouští-li Bůh na nás utrpení, nechce nás tím zničit, ale zjemnit a posvětit nás. (Řím. 8, 17).

Milujeme-li Boha, pak dobré i zlé věci, tedy všechny věci, nám napomáhají k dobrému.

**14. Jak se podřídil Pán Ježíš v Getsemane vůli Otce-
vě? Mat. 26, 39. 42. a 44.**

K přemýšlení: Jsem ochoten nésti svůj kříž je-li tím Bůh oslaven a dílo Boží se více rozšiřuje?

11. ÚKOL — 14. PROSINCE 1963

Význačné modlitby v bibli

Zlatý verš: Řím. 15, 4.

V tomto úkole se budeme učit, jak Bůh vyslychal modlitby různých věřících lidí. Mnozí dovedou vyprávět o velkých a zbožných mužích z minulosti, jak trpěli, čeho se odvažovali a jak byli stáli v pokušeniích. Zatím co hovoří o zkušenostech jiných, chý jim vlastní zkušenosti, aby hovořili o sobě.

Bůh si přeje, abychom s ním měli denně nové zkušenosti a ustavičně rostli v poznání a ve ctnostech

MODLITBY VYZNÁNÍ

1. Za co se modlil David ve svém hlubokém pokání? Ž. 51.

Věřící člověk se bude modlit: „Pane, vezmi si mé srdce, protože já ti je neumím dát. Je to tvé vlastnictví. Zachovej je čisté pro sebe, neboť já sám je zachovat čisté nedokážu. Zformuj mne, uzpůsob mne, pozvedni mne do čistého a svatého ovzduší, kde bohatý proud tvé lásky bude protékat mou duší!“

2. Co si stále uvědomoval Daniel, když se modlil Hospodinu? Dan. 9, 13—19.

MODLITBY ZA SPASENÍ

3. Jak zní jedna z nejkratších a přitom nejúčinnějších modliteb? Luk. 18, 13.

Komu Kristus odpouští, toho vede nejdříve ku pokání. Vědomí potřeby uznání vlastní chudoby a hříchu je první podmínkou přijetí u Boha.

Nic tak neuráží Boha a nic není tak nebezpečné lidské duši jako pýcha a soběstačnost. Ona je ze všech duchovních nemocí nejnevléčitelnější.

4. Která jiná krátká modlitba přinesla umírajícímu spasení? Luk. 23, 42. 43.

Jaký překrásný příklad víry! Vidět v Ježíšovi Krista-krále, kdy jeho království z lidského hlediska bylo nad všechnu pochybnost vyloučeno a bylo jen předmětem posměchu, to znamenalo vskutku výjimečnou víru!

MODLITBY ZA VYSVOBOZENÍ

5. Kdo se modlil za svůj národ a zachránil jej před zkázou? 2. Par. 20, 5—12. 20—23.

Pln důvěry mohl říci Jozafat Pánu: „Toliko na tě patří oči naše!“ Po léta učil lid, aby důvěřovali Bohu, který v minulých dobách tak často zasahoval ve prospěch svých vyvolených a zachraňoval je před zničením.

A nyní, když bylo království v nebezpečí, nebyl Jozafat sám. „Všecken také lid judský stál před Hospodinem, též i dítky jejich, ženy i synové jejich.“ V jednomyslnosti se postili a modlili. Jednomyslně prosili Boha, aby uvedl zmatek mezi jejich nepřátele a aby jméno Hospodinovo bylo zvelebeno.

6. Z jakého zvláštního prostředí vysílal Jonáš své modlitby za vysvobození? Jonáš 2, 1. 10.

Jonáš se bál a neuposlechl Boha. Litoval však toho a učinil pokání. Bůh toužebně očekává, že i my se budeme s Jonášem upřímně modlit: „Což jsem slíbil, splním.“ Jon. 2, 9.

7. Co si uvědomoval i Ezdráš, když se modlil k Hospodinu? Ezdr. 9, 5—15.

Ezdráš se díval na hříchy svého lidu velmi vážně. Viděl, že provinění Izraele „vzrostlo až k nebi“. Viděl velkou nevděčnost lidu, který se odvrátil od Boha i přesto, že mu milostivě odpustil hříchy a přivedl je ze zajetí do Palestíny. Ezdráš cítil, že Bůh bude trestat takovou nepravost.

8. Jaké přípravy vykonala Ester, když viděla nebezpečí, které hrozilo židovského národu? Ester 4, 14—17.

Nebezpečí, před kterým stála Ester, vyžadoval rychlého a rázného jednání. Avšak ona i Mardocheus si byli dobře vědomi toho, že nebude-li Bůh působit v jejich prospěch, bude veškeré jejich úsilí marné. A tak si Ester našla čas pro společenství s Bohem, jenž je zdrojem vší síly.

9. Jak byla vyslyšena modlitba církve za Petrovo vysvobození? Sk. 12, 5—12.

VYSLYŠENÍ RŮZNÝCH MODLITEB

10. Jak vyslyšel Bůh Mojžíšovu modlitbu, když se modlil za svou sestru? 4. Mojž. 12, 13—15.

11. Jakou prosbu předkládala Anna a jak byla vyslyšena? 1. Sam. 1, 9—13. 18—20. 27.

12. Za co prosil mladý Šalomoun a co mu Bůh dal?
1. Král. 3, 5—15. Porovnej s Jak. 1, 5!

Šalomounova modlitba k Bohu před starým oltářem v Gabaon zjevuje jeho pokoru a také mocnou touhu ctít Boha. Věděl, že má mnohé nedostatky, a proto prosil Boha o moudrost. Neměl sobeckou touhu po vědomostech, které by jej vynášely nad ostatní. Chtěl jen věrně plnit svěřené povinnosti.

13. Za co se modlil Eliáš při jedné příležitosti a s jakým výsledkem? 1. Král. 17, 17—22.

Překrásné bylo pohostinství, které prokázala fénická žena prorokovi Božímu a překrásně byla také odměněna její víra a velkorysost. 1. Král. 17, 16.

Vdova ze Sarepty se rozdělila s Eliášem o své sousto. Odměnu obdržela v tom, že byl zachráněn život její i jejího syna. Podobně zaslíbil Bůh velké požehnání všem, kdo v době zkoušky a nouze budou mít soucit s druhými a budou jim pomáhat. Pán se nezměnil. Jeho moc není o nic menší než za dnů Eliáše.

K přemýšlení: Mám i já vlastní zkušenosti s vyslyšením modliteb? Je naše křesťanská zkušenost pouze slovní vyznání nebo svědčí o tom, že v nás sídlí Duch Páně?

12. ÚLOHA — 21. DECEMBRA 1963.

Ježíšov príklad modlitby

Základný verš: Luk. 6, 12.

Keď bol Ježiš na tejto zemi, učil svojich učeníkov modliť sa. Poučoval ich, ako majú predkladať Bohu

svoje denné potreby a na Nehu uvaliť svoju starosť. Ježiš sám, keď žil medzi ľuďmi, často sa modlil. Tu na zemi žil ako človek. Preto u svojho Otca hľadal nové prúdy síl, aby mohol povstať vyzbrojený ku konaniu povinností a ku znášaniu ťažkostí.

MODLITBA V ROZHODNÝCH CHVÍĽACH ŽIVOTA

1. Čo robil Ježiš pri svojom krste, ktorý bol začiatkom Jeho verejnej činnosti? Luk. 3, 21.

Keď vystúpil z vody, sklonil sa Ježiš na brehu rieky a modlil sa. Otváral sa pred Ním nový a dôležitý úsek života. Šiel v ústrety svojmu životnému boju.

Prosí Otca o silu, ktorá by premohla neveru ľudí, ktorá by roztrhala okovy, ktorými ich zviazal satan. Prosí o dôkaz, že Boh prijíma ľudstvo v osobe svojho Syna.

2. Ako strávil Ježiš noc pred ustanovením dvanásťich za apoštolov? Luk. 6, 12.

Spasiteľ poznal povahy mužov, ktorých povolal. Poznal ich slabosti a chyby. Videl nebezpečia, cez ktoré budú musieť prechádzať a zodpovednosť, ktorá bude na nich spočívať. Kým Jeho učeníci spali, modlil sa za nich celú noc.

3. Čo urobil Ježiš, keď nasýtil päťtisícový zástup a keď Ho chcel ľud urobiť kráľom? Mat. 14, 23; Ján 6, 15.

Keď zostal sám „vyšiel na vrch modliť sa osamote“. Prosil o silu, aby mohol ľuďom zjaviť zmysel svojho poslania, aby satan neoslepoval ich duchovný zrak a neprevracal ich súdnosť.

4. Čo sa prihodilo, keď Ježiš vystúpil so svojimi učeníkmi na vrch pomodliť sa? Luk. 9, 28. 29.

Ježiš prosí o silu, aby obstál v skúške pre blaho ľudstva. Vylieva svoje srdce aj za učeníkov, aby v hodinách temnoty neochabla ich viera.

Nebeský Otec vypočúva ich modlitbu. Ježiš je náhle ožiarený slávou Božou a stojí tu v božskom majestáte.

5. Čo robil Ježiš v najkritickejšom okamžiku svojho života? Mat. 26, 39—45.

VEREJNÁ A SÚKROMNÁ MODLITBA

6. Ako popísal autor listu Židom Ježišovu modlitbu? Žid. 5, 7.

7. Aké prostredie vyhľadával často Ježiš pre svoje spoločenstvo s Otcom? Mar. 1, 35; Luk. 5, 16.

Aj keď Spasiteľ zasvätil svoj život pre blaho ľudstva, predsa pociťoval potrebu súkromia, v ktorom nachádzal nerušené obecenstvo so svojim Otcom.

8. Čo si prial jeden z učeníkov, keď počul, ako sa Ježiš modlil? Luk. 11, 1.

Je pravdepodobné, že táto prosba vyšla od niektorého z učeníkov, ktorý nechodil stále s Ježišom. Slovo „učeník“ sa nemusí vždy vzťahovať len na niektorého z dvanástich.

9. Aký bol obsah niektorých krátkych modlitieb Ježišových? Mat. 11, 25; Ján 11, 41. 42; 12, 27. 28; Mat. 27, 46; Luk. 23, 46.

JEŽIŠOVA ORODOVNÁ MODLITBA

10. Za koho sa modlil Ježiš vo svojej orodovnej modlitbe? Ján 17, 9. 11. 15. 17.

Táto 17. kapitola je zo všetkých kapitol Písma najľahšia, keď ide o slová a najhlbšia, keď ide o význam. Modlitba sa delí na tri časti. 1. Modlitba za seba (v. 1.—5.), 2. modlitba za učeníkov (v. 6.—19.), 3. modlitba za všetkých veriacich (v. 20.—26.).

11. V akom zmysle sú veriaci v dnešnej dobe zahrnutí do tejto modlitby? Ján 17, 20.

12. Akú vrúcu túžbu prejavil Ježiš? Ján 17, 24.

„Aby oni boli so mnou.“ Ježiš sa modlil za vyvrcholenie plánu spasenia, ktoré nastane pri oslávení cirkvi Božej v deň Jeho druhého príchodu.

K p r e m ý š ľ a n i u : Keď uvažujem o modlitbe Ježišovej, ktorý je mojím vzorom, mám istotu, že v svojom osobnom modlitebnom živote nasledujem Jeho kroky? Čo sa môžem naučiť z Ježišovej orodovne modlitby?

13. ÚKOL — 28. PROSINCE 1962

Plné vítězství v Kristu

Zlatý verš: 2. Kor. 2, 14.

Bůh dal lidem možnost volby. Je sice pravda, že sami nemůžeme změnit své srdce, ale můžeme se rozhodnout sloužit mu. Můžeme mu dát svou vůli. Pak v nás bude působit chtění i skutečné činnění podle dobře libé vůle své. Mnozí, kteří chtějí

být křesťany, zahynou jen proto, že nechtěli podřídit svou vůli Bohu. Kdo se umí podřídit vůli Boží, ten má klíč k vítěznému životu.

VYSOKÁ ÚROVEŇ KŘESŤANOVA ŽIVOTA

1. Jakou duchovní úroveň stanovil Bůh pro křesťana? 1. Petra 1, 15. 16; Žid. 12, 14; Jak. 1, 4.

Cíl, kterého máme dosáhnout, je zbožnost a podobnost Bohu. Před námi je otevřena cesta stálého duchovního pokroku. Křesťan má před sebou předmět a cíl, který obsahuje všechno dobré, čisté a vznešené.

2. Podle kterého života spravuje věřící svůj život? 1. Jana 3, 1—3; 2, 6.

On se pokořil a vzal na sebe naši přirozenost, abychom se od něho učili, napodobovali jeho život v dobrých skutcích a v sebeobětování, a tak šli za ním krok za krokem k nebesům. I když se svému vzoru nevyrovnáme, přece se mu můžeme aspoň podobat.

3. Jak musí vypadat církev Kristova? Efez. 5, 25 až 27.

NEOBRÁCENÝ ČLOVĚK NEMŮŽE DOSÁHNOUT SPASENÍ

4. Čeho není schopno tělesné smýšlení? Řím. 8, 7.

Kdo žije jenom tělesným životem, plným smyslnosti a požitkářství, ten nežije v souladu s vůlí Boží. Takový život je nepřátelský Bohu. Je to úplný protiklad života těch, kteří žijí v Duchu. Řím. 8, 6.

5. Vůlí koho vykonává hříšník? 1. Jana 3, 8; Jan 8, 44.
6. Které vlastnosti označuje Písmo jako skutky těla? Gal. 5, 19—21.

Máme se modlit za odpuštění hříchů, za Ducha svatého, za povahu podobnou Kristu, za moudrost a sílu ke konání jeho díla a za dary, které zaslíbil. Pak máme věřit, že je obdržíme.

Nečekejme nějaký vnější důkaz požehnání. Dar je v tom zaslíbení. Pokračujme ve své práci s ujištěním, že Bůh je schopen dodržet to, co zaslíbil, a že dar, který již máme, se projeví, když jej budeme nejvíce potřebovat.

KRISTUS DOBYL VÍTĚZSTVÍ

7. Proč přišel Kristus na tento svět? Mat. 1, 21; Luk. 19, 10; Iz. 53, 5. 6.

Kristus přišel, aby kazil skutky ďáblovy. Učinil opatření, aby Duch svatý byl udělen každé pokání činící duši, aby byla uchráněna před hříchem. Pro hřích není omluvy. Svatá povaha a Kristu podobný život je přístupný každému věřícímu dítěti Božímu.

8. Co udělal Bůh, aby člověk mohl zachovávat spravedlivé požadavky zákona? Řím. 8, 3. 4.

Nikdo plně neocení smírčí oběť Kristovu, pokud jasně nepochopí strašnou povahu hříchu. Hřích učinil oběť smíření nevyhnutelnou. Dnes se setkáváme se zárážejícím nedostatkem vědomí hříchu. Mnozí se rozhodují žít s Kristem, ale zemřít s ním je jim cizí. Vítězný život záleží v každodenním umírání hříchu a v životě s Kristem.

9. Skrze koho nám dává Bůh vítězství? 1. Kor. 15, 57; 2. Kor. 2, 14.

Křesťanský život je stálý pochod vpřed, je to podřízení vlastního já vůli Boží, podrobení srdce lásce Boží.

JAK DOSÁHNEME SPASENÍ?

10. Jak je nazvaná víra, která přemáhá svět? 1. Jana 5, 4. 5.

Vírou v Krista zvítězíme nad každým nedostatkem charakteru, očistíme každou poskvrnu, napravíme každou chybu a rozvineme každou dobrou vlastnost. „V něm jsme doplněni.“ (Kol. 2, 10)

11. Jedně komu je možné žít vítězným životem? 1. Jana 3, 9.

„Hříchu nečiní.“ To znamená, že nepokračuje v hříchu, že hřešit není jeho zvykem. Apoštol tak popisuje ty, kteří se znovuzrodili z Boha. Prožili nové narození, jejich povahy se změnily a oni se podobají svému nebeskému Otci. Nenávidí hřích, který kdysi milovali, a milují ctnosti, kterými kdysi pohrdali. Takoví lidé již neotročí svým starým hříchům, nepouštějí se ze zvyku svých starých omylů. Boží moc jim dala sílu k vítězství nad těmito slabostmi a pomáhá jim přemáhati i jiné chyby, kterých si předtím ani nebyli vědomi.

12. Jaké vítězství máme zaslíbeno z milosti Boží? Řím. 6, 14.

Pavel píše, že ti, kteří jsou pod milostí, dosáhnou nejen osvobození od potupení (Řím. 8, 1), ale také moc k přemáhání hříchu (kap. 6, 4). Hřích nebude mít nad nimi vládu.

13. Co chce Bůh pro nás učinit? Juda 24.

Všichni, kteří usilují o pravou zbožnost, mají nej-
světější povinnost bdít nad sebou a cvičit se v se-
beovládání. Hřích útočí na nás tam, kde jsou naše
slabé stránky, ale nemusíme být přemoženi. Útoky
mohou být ostré a nečekané, ale Bůh se nám posta-
ral o pomoc. V jeho síle můžeme zvítězit.

K p ř e m ý š l e n í : Klíč vítězného života je v těch-
to slovech: „V Kristu“, nebo „Kristus ve vás“. Po-
zveš jej nyní, aby trvale zaujal oprávněné místo ve
tvém srdci? Jako znovuzrozená bytost jsi místem
jeho přebývání. „Kristus ve vás, ta naděje slávy.“

JITŘENKA
1963

LEDEN

Píseň měsíce: č. 512 – „Pán Bůh je láska“

Thema měsíce: Bůh je láska

1. U Mat. 7. 13. 14

Pravá životní moudrost

Moudří pamatují na konec. Kde končí široká a kde úzká cesta? Cvičit se stále v konání vůle Boží, to nevyhovuje přání většiny. Málo je těch, kteří jdou úzkou cestou. Co naznačují slova „nalézajících ji“?

2. S 2. 32, 10

Co máme činit, když nám Bůh ukazuje cestu? Jak se daří tomu, kdo se vzpírá? Jak tedy zakusíme dobrotu Boží?

3. Č 2. 31, 20

Doslova zní tento text: „Jak velká je tvá dobrota, kterou jsi (ve vsi tichosti) nastřádal (pako poklad), abyš ji pak ve svém čase prokázal před očima všech.“

4. P Jer. 10, 23

Prorok vidí, že se blíží Boží soud. V čem se projevuje jeho odevzdanost do vůle Boží? V čí ruce spočívá konání a úděl člověka? Jak nalezneme cestu k Božímu slitování? Odevzdej se s důvěrou do Božích rukou!

5. S 1. Jana 4, 10

Čin dokázal Bůh svou lásku k nám? Láska se netáže na zasluhu. Ona miluje a obětuje se. Čeho se nám dostává skrze Krista?
Z. s. 16. 05

6. N 2, Kor. 9, 15

Důkaz Boží lásky

Jakou odezvu má v nás vzbudit Boží oběť? Stačí jen říci: Děkuji pěkně? V čem se projevuje naše vděčnost?

7. P Ž. 71, 5

Jiný překlad praví: „Ty jsi moje důvěra!“ – V nebezpečí je důvěřivým jen ten, kdo může spoolehnout na věrnost a pomoc někoho silnějšího. Tím silným je Bůh! Až kam sahají vzpomínky žalmistovy na zkušenosti s Bohem?

8. Ú Joz. 24, 15 Před jakou volbu jsme postaveni? Bůh si přeje, abychom jej následovali dobrovolně, z přesvědčení. Jak se rozhodl Jozue?
9. S Jan. 8, 12 Světlo a temnota, smrt a život jsou postaveny proti sobě. Co nám dopomůže k životu? Jakým způsobem?
10. Č 1. Jana 3, 1 Čím se stáváme skrze Krista? Jaký postoj zaujímá svět k dítkám Božím? Jaký postoj zaujímáme k světu?
11. P Jan 3, 16 Jsou míněni slovem „svět“ všichni lidé? Co je předpokladem věčného života?
12. S 2. Kor. 9, 8 Co může Bůh učinit? Co rozumíš onou „milostí“? Bůh nás může poznáním, vírou a duchovními zkušenostmi tak obohatit, že sami budeme mít dostatek a můžeme dávat ještě druhým.
Z. s. 16. 13
13. N Jan 3, 14. 15 *Čeho je schopna víra*
Kdo uzdravoval, vyvýšený had nebo víra? Kristus byl vyvýšen na kříž. Jak můžeme být uzdraveni?
14. P Jan 10, 9. 11 Ježíš je dveřmi ovčince. Jen skrze něj je nám umožněn vstup do církve. Čeho je pamětliv jako náš dobrý pastýř?
15. Ú Ž. 27, 1. 3 Ukaž z těchto veršů, čeho je schopna víra! Jak dalece je možno vírou přemoci veškerou bázeň? Čím se nám stává Bůh v soužení?
16. S Ž. 91, 11 Uvažuj, kdy se toto zaslíbení splnilo doslovně? Jak si musíme představovat anděly?
17. Č 2. Mojž. 19, 5 Jakou cenu má poslušnost Božích příkázání? Jak zní Boží odpověď na takové chování?
18. P Přisl. 29, 25 Jaký je výsledek spoléhání na člověka? Co je Bůh mocen učinit? Jakou podmínku musíme splnit?

19. S Iz. 5, 20 Co se stává, když okrašťujeme své konání? Koho tím klameme, Boha nebo sebe? Nejsme-li v úsudku upřímní, nenaučíme se nenávidět zlo a milovat dobro.
Z. s. 16. 23
20. N Iz. 55, 7. 8 *Učini správné rozhodnutí*
Kde začíná zlo? Jaký rozdíl je mezi cestami Božími a našimi? Kdy se může Bůh nad námi smilovat?
21. P 1. Petra 5, 7 Čím dokazuje Bůh, že je naším Otcem? V čem se projevuje naše důvěra k němu?
22. Ů Kol. 3, 2, 3 Oč máme pečovat? Kterým věcem mají křesťané odumřít? Nový duchovní život záleží v odporu vůči naší hříšné povaze. Život z Boha má sílit a naše zlé sklony mají být umrtvovány.
23. S Ž. 73, 23. 24 Jaké dobré rozhodnutí učinil mistr hudby Azaf? Podle čí rady probíhá náš život? Jak vypadá konec?
24. Č Ž. 119, 105 Jakou cenu má pro nás Slovo Boží?
25. P Ž. 119, 30 Která cesta je pravá? Co máme mít před očima? Dosad' místo slova „pravou“ jiné slovo podobného významu!
26. S Ž. 86, 11 Kterou prosbu vyslovil David? Znáť Boží vůli neznamená ještě mít bázeň Boží. K čemu nás musí vést poznání?
Z. s. 16. 34
-
27. N Přisl. 23, 23 *Bůh nám dává dobré ukazatele*
Jakou hodnotu má Boží pravda? Co k tomu patří? Jaký postoj máme k ní zaujmout?
28. P Ž. 12, 7 K čemu je přirovnáno slovo Hospodino? V čem se projevuje jeho čistota? Na Boží slib můžeme bezpečně spolehnout.
29. Ů Ž. 103, 3 Jak dosáhneme uzdravení?

30. S Job 34, 32 Co musíme často přiznat? Oč máme prosít, když jsme učinili něco převráceně? Jaké rozhodnutí je velmi důležité?
31. Č 1. Kor. 7, 23 Nepatříme sami sobě. Před čím jsme varování?

ÚNOR

Píseň měsíce: č. 227 – „Pán světlo jest mě“

Thema měsíce: Kristus je mým světlem

1. P Jan 14, 6 Kolik cest vede k Bohu? Skrze Krista dospějeme ke skutečnému poznání Otce, k synovství Božímu a k životu věčnému.
2. S Iz. 13, 12 Jakou hodnotu máme před Bohem? Bůh si cení na světě člověka nejvíce.
Z. s. 16: 46
-
3. N 1. Petra 1, 18, 19 *Ježíšovo vlastnictví vykoupené krví*
Jsme vykoupení krví Kristovou. Jak dobré je mít toto poznání! Od čeho jsme tím zároveň vykoupení?
4. P Iz. 43, 1 Bůh nás miluje! Jsme jeho vlastnictvím
K čemu není proto žádného důvodu
5. Ú Gal. 1, 4 Čím jsme mohli být jedině zachráněni
Náš hřích stál Ježíšovi život. Kdo pojal plán vykoupení člověka?
6. S 1. Petra 2, 24 Jak vypadá život vykoupeného? Nejsme přenechání sami sobě, neboť Ježíš není jen naším vzorem, ale i pomocníkem.
7. Č Fil. 2, 8 V čem záleželo ponížení, které vzal Ježíš místo nás na sebe? Jak daleko musel jít?
8. P Gal. 2, 14 Kolik jsme přispěli ke svému vykoupení? Velebit Kristovu oběť a ukázat, že si jí vážíme, toč dík za jeho lásku!

9. S 3. Mojž. 17, 11 Ježíšova krev smývá mou vínu. Starozákonní Boží příkaz o krvavé oběti ukazoval na smířčí krev Syna Božího.
Z. s. 16. 58
-
10. N Žid. 4, 15 *Náš přímluvce u Otce*
Jakou službu koná za nás Kristus v nebeské svatyni? Jak se ujímá naší věci v úřadě prostředníka? Proč nám může tak dobře rozumět?
11. P 1. Jana 2, 1 K čemu potřebujeme přímluvce? Jak často on musí mluvit v náš prospěch?
12. U Žid. 7, 25 Pozoruj to utěšené slovo „vždycky“! Neznamená to jen „stále znovu“, ale také „navždy“ nebo také „nejdokonaleji“. Proto můžeme být šťastní, vždyť jeho orodování nám přináší život věčný.
13. S 2. Kor. 5, 21 Smíření se děje jedinečně skrze Krista. Soud, který jsme si zasloužili, přišel na něj. Jsme spravedlivými, když vírou přijmeme jeho oběť.
14. Č Řím. 5, 1 Jak dosáhneme pokoje s Bohem? Když si uvědomíme jeho lásku, když budeme skrze Spasitele smíření s Bohem a přijímati za jeho dítky.
15. P Efez. 1, 6 Jak se stalo skutečností to, co Bůh předurčil člověku? Jmenuj všechno, co jsi obdržel v Kristu!
16. S Iz. 28, 16 Co se míní Sionem? Jaký základní a úhelný kámen založil Bůh? Nejde o město, horu a hrad Sion. To všechno již pominulo. Pevným Božím základem, na němž Bůh staví své království, je Ježíš a jeho spasení.
Z. s. 17. 10
-
17. N Příklad. 18, 24 *Kristus náš přítel a pomocník*
Čeho si u přítele nejvíce vážíme? Ježíš je tvým nejlepším přítelem.
18. P Mat. 14, 27 Kdy je nám Ježíš zvlášť blízko? Každé nebezpečí se stane malým, když on je s námi, neboť on je dovede zvládnout.

19. **Ů Žid. 3, 1** Je to pro nás trochu nezvyklé označovat Ježíše za apoštola. „Jako apoštol Ježíš zvěstoval spasení, jako velekněz spasení způsobil.“ Jak pochopíme, co nám Ježíš nabízí?
20. **S 2. Kor. 3, 18** Krístus, náš vzor, má nejen stát před našimi zraky, ale vnitřně v nás musí získávat svou podobu. Tak se stanem jeho účastníky. Co se může stát, když to budeme zakoušet stále stoupající měrou?
21. **Č Žid. 7, 26** Které tři vlastnosti má náš velekněz Ježíš? „Oddělený od hříšníků“ znamená, že nemá žádnou účast na hříchu. On mluví o hříšníkovi, hříchu však nenávidí.
22. **P 2. Petra 1, 1** Z čeho se těší Petr? Komu připisuje dosaženou spravedlnost? S ním můžeme všeho dosáhnout.
23. **S Jan 17, 3** Jak dojdeme k poznání Boha? Společenství s Krístem je společenství s Otcem. Život věčný je nám zaručen ne teoretickou znalostí, ale skutečností, že máme Ježíše.
Z. s. 17. 22
-
24. **N Ozcáš 6, 3** *Radostná naděje věčného života*
Oč se máme snažit? Jako jítro vystřídá noc, tak jistě odpoví Bůh na naši touhu po něm.
25. **P Ž. 30, 12** Jakou proměnu zakusíme ve svém životě skrze společenství s Bohem?
26. **Ů Ž. 146, 5** V koho máme doufat? Jak povzbuzující je složit své doufání v tom, který často pomáhal a nikdy nesehal!
27. **S 1. Petra 1, 8** Milujeme Ježíše, a přece jsme ho nikdy neviděli. Odkud pochází naše důvěrnost s ním? Jak se stane Ježíš v nás skutečností?
28. **Č 1. Jana 2, 25** Jaké zaslíbení je dáno věřícímu? Kdo nám jej zaslíbil?

BŘEZEN

Píseň měsíce: č. 251 — „Kdo proti nám?“

Thema měsíce: Bůh s námi

1. P 2. Petra 1, 2, 3. Vypočítej, co nám bylo skrze Krista darováno! K čemu máme použít těchto darů milosti?
2. S 2. Petra 1, 5. K čemu nás zavazuje Boží obdarování? Jaké ovoce má věřící přinášet?
Z s. 17. 34
-
3. N 2. Petra 1, 6. *Rozvoj křesťanských ctností*
Zdrženlivost je střídmost neboli cvičení se v sebcovládání. Které dvě ctnosti vyrůstají z tohoto cvičení?
4. P Jak. 1, 3, 4. Osvědčil-li se víra ve zkoušce, vede ke stálosti. Kdo dosáhne dobrého konce?
5. Ů 1. Tím. 4, 8. Cvičení, které udržuje v kázni pouze tělo, není dostačující. Pavlovi se jevil jako podružné, není-li z nitra posvěceno tělo i duše, prostě celý člověk.
6. S 2. Petra 1, 7. Co je pobožnost? Je to radost a štěstí ve společenství s Bohem. K čemu budeme uschopněni, když budeme takto žít s Bohem? Bratrská láska je kořenem, z něhož vyrůstá všeobecná láska.
7. Č Kol. 3, 14. Který je ten největší dar? Láska spojuje jednotlivé křesťanské ctnosti v jeden celek.
8. P 2. Petra 1, 8. Křesťanské ctnosti se chtějí proměnit ve skutek. Kdo je vlastně v hojnosti, přenáší je na druhé. Křesťanství bez skutků je nemocné.
9. S 2. Petra 1, 11. Čím je korunováno praktické křesťanství? Co je našim cílem?
Z. s. 17. 45
-
10. N 1. Jana 3, 19. *Bohobojný život*
Podle čeho se pozná, zda jsme v pravdě? Kdo zná pravdu a prožívá ji, mů-

že své srdce spokojit. To znamená, že mu svědomí vystavuje dobré svědectví. Kdo svá slova nemá v souladu se skutky, toho srdce je nespokojeno.

11. P Iz. 41, 9

K čemu nás Bůh povolal? Co dostáváme zároveň s povoláním?

12. O Efez. 1, 4. 5

Co nás činí Bohu příjemnými? Jak se stáváme dítkami Božími?

13. S Mat. 6, 24

Mezi čím se máme rozhodnout? Co není slučitelné? Poloviční odevzdání ztrácí účinnost. Chceme náležet jen jednomu Pánu, a to cele.

14. Č Ž. 48, 15

Co se praví o věrnosti Boží? Jak nás povede Pán? Mějme dětinnou víru v Boží vedení, protože děti a mladí lidé jsou ve své důvěře ochotnější a odevzdanější.

15. P Žid. 3, 13

K čemu se máme vzájemně napomínat? Co se může stát, když to zanedbáme? Setrvávání v hříchu zatvrdí naše srdce vůči jakékoliv nápravě. Jednoho dne budeme chtít, ale nebudeme moci zpět.

16. S Ž. 32, 5

Vyznání přináší odpuštění. Téměř rok plahočil se David s bídou svých hříchů. Teprve potom volá: „Vyznám na sebe Hospodínu!“ Skrze odpuštění přichází nyní k pokoji. Nemá to smyslu skrývat něco před Bohem!
Z. s. 17. 57

17. N Ž. 34, 19

Musíme se osvědčit ve zkoušce
Jaký stav srdce nám přibližuje Boha?
Co je spojeno s Boží blízkostí?

18. P Mat. 7, 24. 25

Koho můžeme přirovnat k moudrému muži? Co je nejdůležitější při stavbě? Jak se jmenuje ta spolehlivá skála?

19. Č Přisl. 14, 26

K čemu je přirovnán Bůh? Kdo je spolu pojat do ochrany Boží?

20. S Ž. 31, 25

Jaké mohou být dítky Boží? Proč?

21. Ć Jak. 1, 12 Proč dopouští Bůh pokušení? Jak je máme přijímat? Nemáme je pouze trpělivě snášet, ale také přemáhat. Nemáme mu čelit jen pasivně, ale také aktivně. Co obdrží všichni, kteří se osvědčili?
22. P 2. Kor. 2 ,11 Znáš úskoky satanovy a víš, co má za lubem? Nenech se přelstít!
23. S Gal. 5, 1 Kdo nás vysvobodil z otroctví satanova? Oč tedy máme nyní pečovat? Jak můžeme obstát v darované svobodě? Z. s. 18. 08
-
24. N Gal. 6, 4 *Boj víry vedený proti hřichu*
Nač máme obrátit svou pozornost? „Sám v sobě mítí chválu“ znamená: nevytrubovat svou vlastní chválu, ale s vděčností vůči Bohu těšit se v tichosti. Posvěcené oko vidí stejně málo chvály na sobě samém.
25. P Fil. 2, 12, 13 Co působí Bůh v nás? Znamená to, že můžeme být při konání svého spasení nečinní? Bůh požehná jen vážnému úsilí, nikoli vlažnosti nebo lhostejnosti.
26. Ů Efez. 6, 12 Od koho vycházejí útoky? Je možné dosáhnout vítězství nad vojskem zlých duchů? Kdo již zvítězil nad satanem?
27. S Ž. 19, 14 Jak dosáhneme bezúhonného života? Pokušení přicházejí z nás právě tak jako zvenčí. Co bylo přáním žalmistova srdce?
28. Ć Řím. 6, 11, 12 Co vylučuje život s Bohem? Komu nesmíme povolit? Povedeš buď život s Bohem nebo život podle tělesných žádostí. Střední cesta neexistuje.
29. P Jak. 4, 7 Jak se musíme postavit proti satanu? Satana zbavíme mocí nad námi, když budeme žít podle vůle Boží a ve společenství s Pánem.
30. S Jak. 4, 8 K čemu nás povzbuzuje Jakub? Kolik můžeme přispět k úspěchu? Poskvrněné

srdce a poskvrněné ruce nás činí nejistými.
Z. s. 18. 19

31. N 1. Tim. 6, 12

Co je určeno věřícímu? Jak dosáhneme věčného života?

DUBEN

Píseň měsíce: č. 228 – „Důvěřuj se každý den!“

Thema měsíce: Věř každý den!

1. P Mat. 11, 28

Následování Ježíše

Koho zve Ježíš k sobě? Pozvání nepatří jen ohraničenému kruhu lidí. Všichni jsme obětí tísňou hříchů.

2. U Iz. 30, 15

Ke kterým dvěma způsobům chování jsme vybízeni? Tyto dvě věci nám dávají možnost cele důvěřovat Bohu. Jaký postoj však někdy rád člověk zaujímá?

3. S Mat. 11, 29

Jaké jho (kázeň) na nás Bůh vkládá? Čemu se učíme od Ježíše? („Abych činil vůli tvou, Bože můj, lítost mám.“) Kdo takto žije, dosáhne pravého pokoje duše.

4. Č Mat. 11, 30

Jak se nám jeví břemena, která Ježíš na nás vkládá? Kdo miluje z nejnítěnějšího srdce Boží vůli (Boží zákon), tomu nebude břemenem, nýbrž rozkoší.

5. P Ž. 25, 12

Boží poučování uvádí na nejlepší cestu.

6. S Ž. 25, 5

Jak můžeme poznat cesty Boží? Jak často máme skládat své doufání v Bohu?
Z. s. 18. 30

7. N Řím. 6, 22

Poslušni z lásky k Bohu

Jsme osvobozeni od hříchu a stali jsme se služebníky Božími. Duchovní plody mají plnou možnost dozrát. Hřích vede k nesvobodě a odlučuje nás navždy od Boha.

8. P Jan 7, 17 Co je podmínkou k rozeznání pravdy? Jakou zkoušku můžeme sami provést?
9. O Řím. 12, 2 K čemu máme obrátit svou mysl. Odvrácení se od světa a podřízení se Boží vůli způsobí obnovení našeho ducha.
10. S Jan 4, 34 Jaký postoj zaujímal Kristus k vůli Otcově? Slovo „pokrm“ ukazuje, jak životně důležité mu bylo plnění Otcovy vůle. To znamená daleko více než být poddán nebo podřídit se.
11. Č Fil. 2, 5 O jaké smýšlení máme usilovat?
12. P 2. Tím. 1, 7 Jak vypadá Bohem darovaný nový život? Působí mocně láskou a sebekázní.
13. S Kol. 2, 8 Čím se nemáme nechat zmásti? Podřizuj se vědomě učení Kristovu!
Z. s. 18. 41
-
14. N Luk. 6, 45 *Soulad slova a činu*
Co dokazujeme svými slovy?
15. P 1. Petra 1, 13 K čemu se máme přepásat a připravit? V čem záleží milost, která se zjeví při nás, až přijde Ježíš Kristus?
16. Ů Ž. 19, 15 Co má být v souladu podle tohoto textu? Jak jmenujeme takové lidi, kteří mluví jinak, než to cítí v srdci?
17. S Jak. 4, 10 Pamatujme! Ne my se povýšíme, ale Bůh nás povýší! Za jakých podmínek se to stane?
18. Č Ž. 104, 34 Předcházející verše svědčí o zalíbení, jaké má Bůh ve svém stvoření. Kdy se mu líbí naše řeč i konání?
19. P Ž. 1, 2 V čem máme nacházet radost? Přemýšlet o zákoně znamená stále se jím zaměstnávat.
20. S Žid. 11, 1 Co je víra? Žádné domněnky a nejistá znalost, ale plná jistota bez pochybností.
Z. s. 18. 52

- 21. N Efez. 2, 8. 9.** *Poměr víry ke skutkům*
K čemu slouží dobré skutky? Čím do-
bude spasení? Kolik zásluh na tom
máme?
- 22. P Abakuk 2, 4** K čemu nás podněcuje naše víra? Kdo
klade důraz na svou vlastní sílu, vzdor-
ovitě a svéhlavě odmítá Boží pomoc,
nedojde cíle.
- 23. Ů 2. Kor. 5, 7** Kdy dospějeme od víry ke zření?
- 24. S Tít. 2, 14** Kristovo vykoupení je při nás zároveň
výchovným dílem. Od čeho máme být
prosti? Jaký důkaz podáváme o své
proměně. Pavel se ohražuje proti zne-
užití milosti, jako kdyby ona přikrývala
hřích. Zdůrazňuje spíše její výchovnou
a nápravnou sílu při věřících.
- 25. Ć Efez. 2, 10** K čemu jsme určeni? Kdo působí skr-
ze nás dobré skutky? Veškeré dobro,
které konáme, je Boží dílo.
- 26. P Jan 14, 12** Či skutky máme činit ve víře? Slovo
„větší skutky“ vztahuje se na dokon-
čení díla Kristova, které svým roz-
šířením a velikostí daleko převyšuje
začátky.
- 27. S Žid. 10, 23** Čím se zaměstnává naděje? Jaký po-
stoj máme zaujmout? Kdo dává záruk
na splnění naší naděje?
Z. s. 19. 03
-
- 28. N 5. Mojž. 33, 25a** *Vítězná víra*
Mládí je obrazem životní síly a plnosti
života. Jaké zaslíbení je dáno věří-
címu? Z víry čerpáme denně sílu ke
správnému životu.
- 29. P 1. Jana 5, 4** Čeho je víra schopna? Svět nás obklo-
puje každý den. Přemocí jej, znamená:
denně čerpat z víry sílu k vítězství nad
pokuseními a lákadly.
- 30. Ů 1. Kor. 15, 57** Co dosahujeme vírou v Ježíše?

KVĚTEN

Píseň měsíce: č. 456 – „Tě nepustím!“

Thema měsíce: Modlitebník obdrží Boží sílu

1. S Zjev. 3, 8 Co ví Bůh o nás? Co rozumíme „otevřenými dveřmi“ při zvěstování evangelia?
 2. Č Jak. 4, 2 Před čím se máme chránit? Kolik toho docílí člověk žádostí, přelstěním a sobectvím? Jakou cestu doporučuje Bůh?
 3. P Luk. 11, 1 Čemu učil Ježíš své učedníky? Nejde o slova, ale o modlitebního ducha. Ježíšovy modlitby se vyznačovaly důvěrou a pevnou jistotou.
 4. S Zach. 9, 12 Izrael se nacházel v zajetí. Byl „postaven v naději“ na návrat domů, který mu Bůh zaslíbil. V kom měli spatřovat svou sílu?
Z. s. 19, 13
-
- Síla v modlitbě víry*
5. N Marek 14, 38 Jakou zkušenost činíme v pokušeních? Dostaneme chtění a skutečné činění pod jednoho jmenovatele? Co je naší pomocí v takové situaci?
 6. P Jak. 5, 17, 18 Co se praví o Eliášovi? Jakou moc měla jeho modlitba? Jaká vysvětlení pro to máme" (On se modlil podle vůle Boží.)
 7. Ů Pláč Jer. 3, 26 Boží odpověď nepřispěchá vždy na křídlech. Co se očekává od věřícího modlitebníka?
 8. S 1. Sam. 7, 12 Eben-Ezer je pamětní kámen pomoci Boží. Vztyč ve své paměti znovu takové památníky! Nezapomeň na děkování!
 9. Č 1. Král. 19, 11, 12 Jak se setkal Bůh s Eliášem? Jak prožijeme Boží blízkost? (Všemi smysly a silami svého vnitřního, duchovního člověka.)

10. P Ž. 119, 1 Jak je možno mít ctné obcování? Bůh se s námi stýká skrze své Slovo a skrze svůj zákon.
11. S Zjev. 11, 19 Jan vidí v chrámě Božím truhlu smlouvy, na znamení, že Bůh dokonal všechno, co slíbil skrze svou smlouvu. Modlí se o to, aby i při tobě bylo dílo Boží dokončeno!
Z. s. 19. 24
-
12. N Job. 31, 6 *Modlitba je pomoc v každodenním životě*
Čímu soudu se Job podřizuje? Byl přesvědčen o Boží spravedlnosti i o své nevině (v tomto případě).
13. P Efez. 6, 6 Pavel mluví o správném postoji k našim denním povinnostem. Co stojí i zde v popředí? Jak máme konat svou práci?
14. Ú Řím. 3, 31 V jakém poměru stojí k sobě víra a zákon? (Jelikož věříme, že jsme poslušní.)
15. S 1. Jana 3, 3 Jakou naději mají děti Boží? K čemu nás má vést tato blahoslavená naděje? V Boží přítomnosti není nic nečistého. Mysleme na to vždycky!
16. Č Sk. 24, 16 Nač Pavel nikdy nezapomínal? O jakém životě svědčí svědomí bez úrazu? (Ono musí být bez úrazu i vůči lidem!)
17. P Jan 15, 1, 2 Co ukazuje podobenství o vinném kmeni? Jak může náš život přinášet plody?
18. S Jan 15, 4 Jak můžeme zůstat v Ježíši? (Hledej každodenní společenství s Pánem na modlitbě!)
Z. s. 19. 34
-
19. N Jan 15, 5 *Cesta ke společenství s Kristem*
Záleží na tom zůstávání. Je-li spojení přerušeno, přestane přívod síly. Ani nalomené visící ratolesti nepřinášejí ovoce.

20. P Jan 15, 7 Jaký slib dává Bůh svým dítkám? Platí toto zaslíbení bez veškerého omezení? Pozoruj první část verše!
21. Ů Jan 15, 11 Co přináší úzké společenství s Bohem? Z kterých slov je vidět, že potřebujeme více radosti?
22. S Jan 15, 14 Jaký čestný titul nám dává Ježíš? Kdy si jej můžeme přivlastnit?
23. Č Jan 16, 7 Co zaslíbil Ježíš při svém odchodu? Jak dosáhneme tohoto daru? Místo „Utěšitel“ můžeme také říci Zástupce nebo Pomocník.
24. P Luk. 11, 13 Který příklad znázorňuje lásku Boží. Jeho láska a jeho dary jsou k dispozici. Co očekává od nás? Naše prosba předpokládá potřebu.
25. S Jan 16, 8 Jakou úlohu má Duch svatý?
a) obviňovat nás z hřichu
b) skrze spravedlnost z víry vésti nás ke Kristu.
Z. s. 19. 43
-
26. N Řím. 8, 13, 14 *Duch svatý jako Božský pomocník*
Co nám přináší život věčný a co věčnou smrt? Kdo má vládnout v našem životě?
27. P Jan 16, 13 Co nám chce zjevit Duch svatý? S kým je Duch svatý v nejužším spojení?
28. Ů Sk. 1, 8 K čemu nás uschopňuje dar Ducha svatého? Jak rozsáhlé má být zvěstování evangelia?
29. S Mat. 3, 16, 17 Jak se přiznal nebeský Otec k svému Synu? Kristus byl naplněn Duchem svatým. Jak se projevil tento křest Duchem v jeho životě?
30. Č Řím. 6, 4 Co má být křtem pohřbeno? Skrze koho dospějeme k novému duchovnímu životu?
31. P Jan 14, 26 V čem pomáhá Duch svatý našemu spášení?

*Píseň měsíce: č. 264 – „Na skále věků stá-
víme“*

Thema měsíce: Nový život v Kristu

1. S Pís. Šal. 2, 11, 12	Jak je popsáno probuzení přírody. Bůh tvoří každoročně nový život.
Z. s. 19. 52
2. N 2. 95, 7, 8	<i>V novotě života</i>
Jakým přirovnáním je vyjádřena naše závislost na Bohu? Čím je možno se zatvrdit? (Když odkládáme pokání.)
3. P PŘís. 4, 23	Jak vypadá tvůj život, když ses rozhodl pro Boha? Srdce je sídlem duševního života. Jemu/musíme věnovat zvláštní pozornost a výchovu.
4. O 2. 139, 23, 24	Koho musíme při této úloze vzít za rádce? Bůh nás zná lépe než my sami sebe. Co všechno zná Bůh? Co může také učinit?
5. S 1. Tím. 6, 12	Bdělост sama ještě nestačí. K čemu jsme vybízeni? (Usilováním máme dosáhnout života věčného.)
6. Č 1. Petra 2, 9	K čemu nás Bůh povolal? Zde se mluví k celé církvi. Přemýšlej o tom, jak bys mohl rozvíjet kněžský charakter. V čem má vyvrcholit naše služba?
7. P 1. Petra 2, 5	Jaký je první požadavek při naší službě Bohu? Jak rozumíš onomu duchovnímu domu a zároveň kněžství? (Kdo je pevně zakořeněn v Kristu, může sloužit jiným.)
8. S Žid. 10, 25	V čem se máme vzájemně povzbuzovat? Jak se to má dít? Proč je to zvláště dnes nutné?
Z. s. 19. 58

V Kristu se poji pozemská rodina s nebeskou

9. N Efez. 3, 14. 15
Ke které velké rodině náležíme? Bůh je praobrazem veškeré otcovské lásky? Jak smíme k němu přicházet?
10. P Mat. 3, 16
Čím se mají dítky Boží potěšovat? Otcovské lásce neujde nic, naše soužení ani naše radosti. On zároveň sleduje, co konáme pro něj a co zanedbáváme.
11. Ů Efez. 4, 4. 6. 7
Mnoho údů – jedno tělo; mnoho modlitebníků – jeden Bůh a Otec všech. Je též mnoho darů propůjčeno k jednomu účelu. To je církev Boží. Co nás přes naši rozdílnost vede k jednotě?
12. S Jan 17, 21
Jaký vzor jednoty je nám dán? Na čem je založena jednota církve? Jaký závěr si činí svět?
13. Č 1. Kor. 1, 10
Jak dosáhneme jednoty v učení? Církev není založena na naší domněnce, ale na Božím Slovu. Kdo působí mezi námi jednotné smýšlení a jednotnou řeč?
14. P 2. Kor. 6, 4. 7
Co bere na sebe služebník Boží dle slov Pavlových? Jak pomáhá Bůh při zvěstování Slova?
15. S Jan 13, 34. 35
V čem záleží to nové přikázání lásky k bližnímu? Dovedeme milovat tak, jak nás miluje Ježíš? Co musíme přemáhat? K čemu slouží tato bratrská láska? Z. s. 26. 03
-
16. N 1. Jana 2, 10
Vzájemný křesťanský život
Co je bezpečným znamením našeho duchovního života? Čemu nedá láska nikdy příčinu? (K pohoršení.)
17. P 1. Jana 4, 7
Jaký duch má mezi námi vládnout? Od koho si můžeme vyprosít ducha lásky? Co dokazujeme svým chováním?
18. Ů Gal. 5, 13
K čemu nesmíme zneužívat Kristem získané svobody? Kde nalézá víta a znovuzrození své uplatnění?

19. S Gal. 6, 1 Jak se máme chovat vůči slabým? Jaké poznání nás uchrání před soudcovským duchem? (Srdečné slítování neodsuzuje a neobžalovává.)
20. Č Mat. 18, 21. 22 Jakou otázku bychom neměli klást? Jak vysvětluje Ježíš neomezenou ochotu odpouštět? Proč má právo žádat to od nás?
21. P Mat. 5, 9 Kdo má právo jmenovat se dítětem Božím? Co rozumíme slovem „pokojní“? (Mír udržovat, mír tvořit, mír zvěstovat.)
22. S Jak. 2, 1 Jací jsme my lidé před Bohem? Předním neplatí bohatství ani učenost ani chudoba, ale jedině náš stav víry. Boží dar (Kristus) a Boží požadavky (kající víra) jsou pro všechny lidi stejné.
Z. s. 20. 06
-
- Vzájemné povinnosti*
23. N 1. Petra 4, 8 Jak se máme modlit? (Střídmě, tzn. soustředěně, ne blouznivě.) K jaké lásce jsme vybízeni? (Pravá láska nebude také vyčerpána poklesky bratří. Ona je jako ochranný plášť.)
24. P Gal. 6, 10 Jak máme vykupovat čas? Na koho má me brát zvláštní ohled?
25. O Řím. 15, 1 Jakou povinnost mají silní? Ti, kteří jsou ve víře pokročilí, nemají propadnout v samolibost, ale mají snášeti mdlé a slabé.
26. S Řím. 12, 10 Jaká by měla být vzájemná láska? (Měla by vycházet ze srdce.) V čem máme soutěžit? Předcházet znamená druhé považovat za vyšší než sebe. To je těžké!
27. Č Žid. 12, 12. 13 Která úloha je zvlášť krásná? Jak se mohou druzí skrze tebe vzpřímit? (Když půjdeš dobrým příkladem vstříc.) Pamatuji, že ne jeden se dívá právě na tebe. Budeš mu pomocníkem nebo překážkou?

28. P Sk. 9, 6

V jakém stavu se nacházel Petr? Jak se postaral Ježíš o to, aby obdržel správné směrnice?

29. S Řim. 13, 12

Jak začíná nový jasný den? K čemu máme využít zbývajcího času? Víš, kdy přijde Pán Ježíš? Proto odložme všechno nepravé a připravme se na ten den!

Z. s. 20. 07

30. N Ezech. 36, 26

Z jakého srdce vyrůstá vědomí povinnosti k druhému?

ČERVENEC

Píseň měsíce: č. 36 – „Jako jitřní hvězdy záře“

Thema měsíce: Slovo Boží – naše největší bohatství

1. P Ž. 62, 10

Šafáři Slova Božího

Jiný překlad: „Synové mocných minou se cíle.“ K čemu svádí náklonnost ke shromažďování bohatství? Co ukazuje Boží váha?

2. Ů Mat. 25, 40

Vůči komu máme zvláštní odpovědnost? Kdy promluví jasnou řečí všechny dobré skutky i promarněné příležitosti? Jak posuzuje Bůh naše činy?

3. S Žid. 11, 17

Čeho je víra schopna? Abrahám obětoval syna zaslíbení. On věděl, že Bůh může třeba vzkřísit zmrtevých, ale že nezruší své slovo. Byli bychom také ochotni vzdát se svého nejmilejšího?

4. Č 1. Kor. 4, 2

Šafářství se nevztahuje jen na peníze. Církev spravuje poklad evangelia. K čemu je povolána?

5. P Luk. 12, 15

Na čem je závislý náš život? Co může v nás usmrtit touha po majetku? Před čím jsme proto varováni?

6. S Mat. 6, 19 Co se může stát s poklady? Ony nás nečiní šťastnými, ale stále žádostivějšími. Stále více nás zaměstnávají, takže zanedbáváme to nejdůležitější.
Z. s. 20. 05
-
7. N Mat. 6, 20. 21 *Obětavost znouuzrozeného člověka*
Kde jsou poklady v bezpečí? Jakého druhu jsou? Celá bytost člověka se tvoří podle toho, co člověk miluje a co hledá.
8. P Přísl. 10, 22 Kdo nám může požehnat nad pomyšlení? „Bez trápení“ neznamená, že nemusíme pracovat.
9. Ů Luk. 6, 38 Co je protikladem lakomství? Jsme bohatí dáváním! To zní jako paradox, nepočítáme-li s Božím požehnáním. Co určujeme sami svým jednáním?
10. S Mat. 5, 7 Tato zásada platí i v duchovních věcech. Kdy máme naději na Boží mílosrdenství?
11. Č Přísl. 3, 9. 10 Na co položil Bůh zvláštní požehnání? Co tím uznáváme? Jak odmění Bůh naši věrnost?
12. P 1. Tím. 6, 9. 10a. Kdo usiluje o peníze, čest a slávu, ten je tím cele ovládnán. Jak to potom vypadá se snahou o dosažení Božího cíle? Není možno sloužit dvěma Pánům!
13. S 2. 40, 17. 18 Kde nalezneme dokonalou radost? Jaké zkušenosti činíme s Bohem?
Z. s. 20. 01
-
14. N 5. Mojž. 6, 6. 7. *Slovo Boží průvodcem na cestě*
Máme si vzít k srdci, co nám říká Bůh. Jeho slovo nás má denně provázet doma i v povolání. Nechť ti ono radí, nechť tě napomíná!
15. P Efez. 1, 18 Čím se máme zaměstnávat? Kdy můžeme správně rozumět svému povolání? Co je nám přislíbeno?

16. Ů Ž. 119, 130 Tělesný člověk nerozumí slovu Božímu. Duch Boží osvěcuje naši mysl. Co v nás způsobuje slovo Boží? Stává se nám stále mliejším a nepostradatelnějším.
17. S Jan 5, 39 K čemu vede bádání v Písmě? K spasení nás nepřivede to, že vlastníme nebo čteme bibli, ale že jsme poznali a získali Ježíše.
18. Č Jer. 6, 16 Jak nalezneme klíč duše? Nač se máme tázat? Podle svého poznání máme také jednat.
19. P 2. Tím. 3, 16. 17 K čemu nám dal Bůh své slovo? V čem nás může vychovávat? K jakému dílu máme být uschopnění?
20. S Jan 6, 35 K čemu se připodobňuje Kristus? Jak je možné každému pomoci?
Z. s. 19. 55
-
21. N Jan 6, 51. 55 *Působivá síla Božího slova*
Odkud přišel Kristus? Co s ním získáme? (Tak jako pokrm se stává částí nás samých, tak vnitřně máme srůst s Kristem.)
22. P Ž. 119, 11 Před čím nás uchrání slovo Boží, když je budeme nosit v srdci?
23. Ů Jan 16, 12 Na co bral Ježíš ohled při zvěstování evangelia? Duch svatý uvádí postupně v pravdu. Naše poznání roste tou měrou, jak je prožíváme.
24. S Jan 17, 17 Co má způsobit při nás slovo Boží? Posvěcení znamená růst v duchovním životě.
25. Č 1. Tes. 4, 3 a Kdo nás posvěcuje? Bůh nám poskytuje duchovní sílu, kterou potřebujeme ke zbožnému životu. Musíme jí však uchopit vírou a uvést jí v činnost.
26. P Efez. 4, 24 Jak vypadá nový a znovuzrozený člověk? Kolik času si vyžádá naše obnovení? (Celý náš život.)

27. S 2. Kor. 4, 16

V čem nesmíme polevit? Jaké změny prožívá vnější člověk? Co se děje s vnitřním (duchovním) člověkem?
Z. s. 19, 47

28. N Efez. 4, 14, 15

Duchovní dozrání od dítěte k muži
Z jakého věku (v duchovním smyslu) musíme vyrůst? Co je znakem dětského věku? (Nejistota, lehkověrnost.)
V čem vidíme duchovní zralost?

29. P 2. Petra 3, 18

V čem máme růst? Čím větší je naše poznání o Bohu a o nás samých, tím více uplatňujeme Boží milost.

30. Ů Job 17, 9

Spravedlivý stojí pevně. Oč musíme usilovat, chceme-li duchovně sílit?

31. S 1. Kor. 15, 58

Jak se projevuje duchovně vyspělý následovník Pána Ježíše? V čem se předešlím rozmáhá? Čeho si je vědom?

S R P E N

Píseň měsíce: č. 370 – „Jak jest krásné přebývatí“

Thema měsíce: Všechno, co je milé a dobro pověstné

1. Č Kaz. 12, 1

Kdy je vhodný čas odevzdat se Spasiteli? Proč bychom měli přijít k Pánu až na sklonku svého života? Změna myslí je snadnější v letech mládí, než ve stáří.

2. P 1. Kor. 3, 13

Základ stavby je důležitý. Jak stavíš dále? V které zatěžkávací zkoušce se ukáže, jakého druhu bylo tvé dílo?

3. S Řím. 12, 11

Jde o uplatnění lásky. Jak máme působit? „Duchem vroucí“, znamená být celým srdcem při věci. Lenost uhašuje oheň Ducha.
Z. s. 19, 39

4. N Přisl. 6, 6
Co patří ke zbožnosti
 Před kým se má lenoch stydět? Pozoruj, jak moudře shromažďuje mravenec zásoby pro dlouhou dobu deště. Naše důvěra v Boha nezbavuje nás našich povinností.
5. P Přisl. 21, 5
 Zde je chválen pilný člověk. Jací však nemáme být? Slepá horlivost jen škodí.
6. Ú Přisl. 11, 1
 Co není možno sloučit se zbožností? Jaké smýšlení se tím projevuje? Jak dojdeme Božího zalíbení?
7. S Řím. 12, 16
 Jak máme hodnotit sami sebe? V čem tkví životní moudrost? (Tí, kteří se o sobě mnoho domnívají, stojí sami sobě v cestě nápravy.)
8. Č Luk. 16, 10
 V jakých věcech se projevuje naše smýšlení? Komu může Bůh svěřit větší věci? „Věrný“ znamená svědomitý, čestný, upřímný.
9. P 1. Kor. 1, 4, 5
 V čem byli Korintští bohatí? „Všemi věcmi“ znamená všemi dary Ducha. Není to však z vlastní zásluhy, je to Boží milost. Jen Pánu patří veškerá čest.
10. S Piseň Šal. 2, 15
 Kdo může způsobit mnoho škod? Často podceňujeme účinek malých hříchů. Právě ony kazí charakter!
 Z. s. 19. 26
11. N 2. Kor. 7, 1
Vzájemné chování
 K čemu nás pudí naše víra? Co patří nerozlučné k sobě? Nejen duch, ale i tělo musí být prosto jakéhokoliv poskvrny.
12. P 1. Tes. 3, 12
 V čem se máme stát dokonalými? Jak se to projevuje? Patří do toho i tí méně sympatičtí?
13. Ú Fil. 2, 3
 Jak se můžeme vyhnoutí sváru? Co musíme přemoci, chceme-li druhé považovat za vyšší než sebe?

14. S Mat. 7. 1. 2 Které právo patří jedině Bohu? Na co musíš pamatovat, chceš-li soudit druhé? Jak snadno můžeme vynéstí rozsudek sami nad sebou?
15. Č Gal. 5, 26 Co nemáme nechat v sobě vzrůst? Závist a nepřítel škodí vždy jen nám samým.
16. P Přísl. 16, 32 Které dvě vlastnosti jsou postaveny proti sobě. „Pán své mysli“ znamená: kdo se umí ovládat, kdo umí zapřít sám sebe. Jak dosáhneme toho cíle?
17. S 1. Petra 3, 8 Jaké smýšlení máme mít? Co čekáme od druhých, to máme být ochotni dělat sami. Co narušuje společenství? Jmenuj opačné vlastnosti!
Z. s. 19, 13
18. N Efez. 4, 32 *Prokázal se jako dítě Boží*
V tom se prokazuje opravdovost lásky, když umíme odpustit. Jak jedná Bůh s námi?
19. P Kol. 3, 12 Čím se vyznačují děti Boží? Uvažuj, zda můžeš být také tak nazván! (Skrz Krista jsme učiněni milými Otci nebeskému.)
20. Ů Kol. 3, 13 Jaký příklad nám dává Kristus? Od pouštět a vzájemně se snášet, to je růst v lásce.
21. S 1. Kor. 13, 4. 5 Popiš, čeho je schopna láska pocházející z Boha! Jak ona usměrňuje společný život? (Zlo přemáhá dobrem, setrvává v přívětivosti, činí dobře druhým.)
22. Č 1. Petra 2, 12 Ve světě, ale ne ze světa! Co je nejlepším důkazem naší víry?
23. P 1. Tim. 6, 6 Jakým způsobem přináší pobožnost zisk? V jakém světle vidí zbožní lidé věci tohoto světa? Bohatství v Bohu nám dovoluje postrádat mnohé věci.

24. S Přisl. 4, 26
Jakou cestou půjdeme? Vybočení z Boží cesty nás uvádí v nebezpečí. Jdeme osvědčenou, přímou a dobrou cestou!
Z. s. 19, 00
25. N Přisl. 4, 14
Máme být ukazateli cesty
Kam se můžeme snadno dostat? Dávej pozor na sebe a na cestu svých přátel! Málokdo z nich má v úmyslu činit zlo. Byli svedeni a stávají se pak sami svůdci.
26. P Mat. 5, 45
Láska se nesmí omezit jen na rodinu a přátele. Jaké rozdíly činí Bůh? Všichni užívají nezaslouženě jeho otcovských požehnání.
27. Ú Ž. 119, 6
Co nám pomáhá k životu poslušnosti? Na kolik příkázání musíme hledět? Buď činitelem slova!
28. S Kol. 1, 27
Kdo má zakusit bohatství Kristovo? Jak tomu rozumíš? Jak se to stane? Jak to ale vypadá, když následovníci Krista zklamou?
29. Č Fil. 4, 8
K jakým věcem máme usměrnit své myšlenky? Zaměstnávej se vznešenými věcmi; pak získáš také radost, která ti umožní, abys je mohl provést. Tentýž zákon platí i v opačném smyslu.
30. P Iz. 62, 10
Toto bylo volání ke shromáždění se Izraele a k návratu z Babylóna. Zároveň je to obraz vejít do nebeského Jeruzaléma. Jaké úkoly má připravovatel cest? (Odstranit věci nerovné a kamení.)
31. S Fil. 4, 5
Naše mírnost a životní vyrovnanost má být až příslovečná. Proč?
Z. s. 18, 45

Z A Ř I

Píseň měsíce: č. 20 – „Já milovat tě chci“

Thema měsíce: Člověk je Božím stvořením

1. N Ž. 143, 5, 6 *Dítky Boží nebo služebníci hříchu?*
Na co se rozpomínal David? K čemu jej vedly zkušenosti, které kdysi učinil s Bohem?
2. P Zjev. 15, 3 O čem budou zpívat vykoupení? Píseň zkušeností a píseň vykoupení naplní nebesa jásotem a chválou.
3. U Ž. 90, 2 Co zdůrazňují horské velikány a celá příroda? Co je zdůrazněno o Bohu?
4. S Mat. 6, 28, 29 Na čem můžeme poznat Boží péči? Jaké poučení si z toho můžeme vzít pro sebe?
5. Č Přísł. 2, 20 K čemu nás má podněcovat otcovská Boží dobrota? Kdo by chtěl Boha vědomě zarmucovat? Vždyť naše hříchy učiněné ve slabosti mu způsobují již stejně mnoho žalu!
6. P Efez. 5, 11 Čemu se musíme zcela vědomě vyhýbat? Nesmíme se s hříchem mazlit! Jak „trestáme“ skutky temnosti? Tím, že zaujmeme vůči nim rozhodný postoj.
7. S 2. Kor. 6, 14 Jaké síly jsou tu postaveny proti sobě? Jak je to s přizpůsobením se a se zlatou střední cestou? Jen jasné oddělení a odvrácení se od zlého nám může pomoci.
Z. s. 18, 30
8. N 2. Kor. 6, 17 *Rady pro denní život*
K čemu nás zavazuje znovuzrození ž Boha? Jak máme chůpat to oddělení se? Co je závislé na našem postoji k hříchu?
9. P Přísł. 27, 9 Jaká přátelství si máme volit? Proč je upřímný přítel tak vzácný?

10. Ú Tit. 2, 7, 8 Jak jsou napomínáni mladí muži? Kdy jediné se setká poučování s výsledkem? K čemu nesmíme zavdat příčinu?
11. S 1. Tim. 4, 12 Co se musí požadovat od těch, kteří zastávají učitelský úřad v církvi?
12. Č Ž. 119, 35 Oč prosil žalmista? Jaký postoj zaujímal?
13. P Přisl. 22, 6 Kdy se nám dostává usměrnění pro život? Jakou zásadou se máme řídit?
14. S Efez. 6, 1 Co udržuje pořádek v životě? „To je spravedlivé“ znamená: tak je to správné, to je možno očekávat.
Z. s. 18, 15
15. N 1. Kor. 6, 19, 20 *Přibýtek Boží*
Za co máme považovat své tělo? Proč to není nic mimořádného? Jaká mzda byla za nás zaplácena?
16. P 1. Kor. 3, 17 Čím můžeme uškodit tělu a duchu? (Požívačností atd.) V nás i v církvi chce si Bůh učinit obydlí jako ve svém chrámě. K čemu nás to zavazuje?
17. Ú 3. Jana 2 Jak má být opatřeno tělo i duše? Jak uchováme obojí ve zdraví?
18. S 1. Kor. 10, 31 Pod jakým zorným úhlem máme činit i každodenní věci? Kdy se děje něco ke cti Boží a kdy nikoliv? (Říď se Božími zákony, které slouží k životu!)
19. Č Dan. 1, 8 Pro co se rozhodl Daniel i za ztížených okolností? Jak našel správnou cestu?
20. P 1. Kor. 9, 27 Jak se choval Pavel? Oč měl obavy? Co bylo jeho cílem?
21. S 1. Tim. 2, 9, 10 Jaké slovo napomenutí platí zvláště ženám a dívkám? V čem záleží jejich ozdoba? (Také jejich čena!) Čeho se mají vystříhat? Láskyplné a k pomoci vždy ochotné ruce jsou jejich nejkrásnější ozdobou.
Z. s. 18, 00

22. N 1. Jana 2, 16 *Křesťan a způsob světa*
Jak je popsán svět? S čím nemá způsob světa nic společného? Co je neslučitelné s choděním ve světle?
23. P 1. Petra 3, 3. 4 Zevnějšek není rozhodující. Bohu se líbí stálá, vždy vyrovnaná mírná bytost.
24. O Tit. 2, 10 Na co kladé Pavel velký důraz? Co se přikazuje křesťanským služebníkům? Jak je možno svou víru „ozdobit“ neboli druhým učinit příjemnou?
25. S Přisl. 15, 14 Jak dokážeme svou moudrost? „Být rozumný“ znamená dobře promyslet a rozvážně jednat. O čem svědčí bláznivé a nerozvážené řeči?
26. Č Přisl. 2, 6. 7 Od koho si musíme vyprosít životní moudrost? Jaké požehnání udílí Bůh upřímným?
27. P Přisl. 4, 20–22 Jaké postavení má v nás zaujmout slovo Boží? Co to znamená pro nás?
28. S 1. Mojž. 5, 24 Co se praví o životě Enocha? Byl jeho doba více příznivější než naše (Čti v následující kapitole verš 5.) Z. s. 17, 44
29. N Luk. 9, 26 *Nezapomeň na to nejdůležitější!*
K čemu nemáme žádného důvodu? Jak vzájemný vztah je mezi naší vyznavačskou odvahou a Ježíšem? Musí se Spasitel za nás stydět?
30. P Mat. 6, 33 O co se stará svět kolem nás? Co má být naši první starostí? Kam by Bůh zařadil tebe?

Ř I J E N

Píseň měsíce: č. 256 – „Křesťane, vstaň již!“

Thema měsíce: Jak se projevuje křesťan

1. O Mār. 4, 19 Které věci udusí v nás radost i sílu slova Božího? Co se pak přirozeně nedostaví?

2. S Luk. 10, 41, 42 Popiš rozdílnou povahu obou sester! Je to nesprávné být pečlivým? Na co nemíme přitom zapomenout?
3. Č 1. Jana 2, 14b Co se praví o mládencích? Jak mohou zvítězit nad zlostníkem?
4. P 1. Jana 2, 15 Co rozumíš láskou k světu? Rozumí tím bible totéž? V čem máme nedostatek, vlastníme-li světské smýšlení?
5. S Ž. 36, 9 Jak se vede těm, kteří mají zalíbení ve věcech domu Božího? Jaké jsou hodnoty, jimiž jsou nasyceni?
Z. s. 17, 29
6. N Mat. 6, 31, 32 *Osvědčit se ve slovech i skutcích*
Čím se naše mysl nejčastěji zaměstnává? Jak zdůvodňuje Spasitel, že tyto věci nejsou prvořadé?
7. P Luk. 9, 23 Jak máme následovat Ježíše? Jmenuj věci, v nichž se musíme zapřít! Jak často to musíme činit?
8. Ú Luk. 14, 27 Existuje následování Ježíše bez vzdání se vlastních přání? Proč kladé Ježíš takové podmínky? Přejídné nadšení a ukvapené sliby nemají žádnou cenu.
9. S Mat. 25, 14, 15 Co svěřuje Bůh každému svému následovníku? Jak jsou dary rozděleny? Každému tolik, na kolik stačí.
10. Č Mat. 25, 16–18 Podej zprávu o rozdílné práci služebníků! Jak posuzujeme jejich činnost? Znáš svůj dar a používáš jej?
11. P Mat. 12, 37 Proč nám dal Bůh dar řeči? Lehkomyslná slova svědčí o stejném smýšlení.
12. S Efez. 5, 4 Co patří ještě k prázdnému mluvení? Uvažuj o tom, co se sluší na nás a co nikoli!
Z. s. 17, 14

- 13. N Přísł. 17, 9** *Ve službě Kristově*
Jakou přátelskou službu bychom si měli vzájemně prokazovat? Co dokáže pomlouvačnost? Nemluvme o chybách druhých, ale raději se modleme za chybující!
- 14. P Kol. 4, 6** Kdy a o čem máme hovořit? Zde jde o svědectví naší víry. Proto zde není mlčení na místě.
- 15. Ů Přísł. 25, 11** Kdy je správné mluvení a kdy mlčení? Kdo se vyzná v tom umění, je podle Jakuba dokonalým mužem.
- 16. S Iz. 60, 1** V které době má toto světlo zvlášť jasně zazářit? „Náš Pán přichází!“ Před druhým příchodem Kristovým má být tímto poselstvím naplněn celý svět.
- 17. Č Mat. 5, 16** Kdo má vidět naše světlo? Čím má být svědectví provázeno?
- 18. P Mar. 16, 15** Co praví Ježíš o naší svědecké službě? Kde je naše pracovní pole? Je tam, kam nás Bůh postavil.
- 19. S 2. Kor. 5, 20** V čí službě stojíme? Jak zní naše poselství? „Žádat, prosit.“ Bůh se nikor nevnučuje, ale vztahuje k nám svou ruku.
Z. s. 17. 00
- 20. N Iz. 43, 10a** *Bez svůj svědecký úkol vážně!*
Izrael byl ve staré smlouvě Božím svědkem i služebníkem. Kdo je jím dnes? Koho mají lidé poznat skrze naše svědectví?
- 21. P Kaz. 11, 6** Kdy máme začít s rozséváním slova Božího? Proč? Nezmeškejme žádnou příležitost! Víme, zda se někdy ta příležitost vrátí?
- 22. Ů Jan 9, 4** Jaké předsevzetí měl Ježíš? Jak dlouho měl čas? Jak vykonával svůj úřad?
- 23. S Mar. 13, 34** Kolik je jich povoláno k svědeckému úřadu? Osvobodil Bůh někoho v církvi od této povinnosti? Přemýšlej, co je tvou zvláštní službou!

24. Č Mar. 5, 19 Jaké přání měl uzdravený? Proč ho Ježíš nevzal mezi své přímé učedníky? S jakým příkazem jej propouští?
25. P Mat. 12, 30 Zde platí: buď anebo! V následování Krista neplatí polovičatost! Prozkoumej při tomto verši svůj postoj!
26. S Pláč Jer. 3, 27 Čemu se máme učit již v mládí? Pomysli na Josefa, Davida a jiné, jak jim těžké dny mládí posloužily k duchovní zralosti.
Z. s. 16, 42
27. N Jan 13, 37. 38 *Kdo bojuje, ať bojuje řádně!*
K čemu byl Petr hotov? Pozoruj jeho sebejistotu! Co mu musel Ježíš říci? Nesmíme se přecenit. Většinou se vídíme lepšími, než ve skutečnosti jsme.
28. P 1. Kor. 9, 24. 25 K čemu přirovnává Pavel život křesťana? Co bere závodník na sebe? O jakou vítěznou korunu usilujeme?
29. Ů 1. Tim. 4, 16 Na koho máme zaměřit svou pozornost především? (Na sebe) Jaký dvojitý účinek má náš správný postoj?
30. S 1. Kor. 3, 9 K čemu nás Bůh povolal? Jsme zároveň Božími pomocníky a zároveň rostlinami na jeho roli a živými kameny v domě Božím. Víš, že takové povolání také zavazuje?
31. Č 2. Tim. 2, 5 Jaké musí být naše bojování? Jenom jaký boj přináší odměnu?

LISTOPAD

Píseň měsíce: č. 420 – „Nechť nám srdce plní radost!“

Thema měsíce: Bůh nás vede

1. P Jan 16, 33b Kdy nás Boží blízkost zvlášť potěšuje? Z čeho poznáváme, že jsme v něm získali silného pomocníka?

2. S 1. Petra 1, 6, 7 Jak je označen náš krátký pozemský úsek v poměru k věčnosti? Co bychom měli rádi snášet při pohledu na nevdanou slávu království Božího?
Z. s. 16, 33
3. N 1. Mojž. 9, 16 *Křesťan v soužení*
Co uzavřel Bůh s člověkem? Co nám má ustavičně připomínat jeho milost?
4. P Zjev. 1, 9 Proč se nacházel Jan na ostrově Patmos? Byl ve vyhnanství, ale Bůh šel s ním. V čem nalézal zvláštní útěchu?
5. Ů Job. 23, 10 Kdo zná a určuje naši cestu? Čeho máme být pamětliví?
6. S Žid. 12, 11 Jaké pocity se nás zmocňují v době zkoušek? Co však později zjišťujeme?
7. Č Řím. 8, 28 Jaké přesvědčení máme mít? Na které věci se to také vztahuje? Bůh, který nás podle svého předuložení povolal k spasení, obrací všechno k dobru.
8. P 2. Kor. 4, 17, 18 Kdy se nám jeví soužení lehkým? K čemu mají být upřeny naše zraky? V čem tkví podstatný rozdíl mezi viditelným neviditelným?
9. S Řím. 8, 35 Vypočítej, do kolikerého soužení se může dostat věřící člověk! K čemu nás to ale nesmí vést? Soužení by nás mělo vésti blíže k Bohu. U něho je útěcha a pomoc.
Z. s. 16, 22
10. N Jer. 30, 7 *Různá pokušení a vítězství nad nimi*
Co pociťuje věřící krátce před dnem Páně? Jaké zaslíbení je mu dáno?
1. P Aggeus 2, 24 Jaké podivuhodné zaslíbení bylo dáno staviteli chrámu Zorobábelovi? On stavěl za velkých těžkostí. Co mu měl říci příklad o pečetním prstenu?
2. Ů 1. Kor. 10, 13 Do jaké míry jsme pokoušeni? Bůh zná tvou malou sílu. O co pečuje Pán?

13. S Job. 13, 15 V čem složil Job svou naději v době úzkosti? Nemohl ničemu rozumět, držel se však pevně důvěry v Boha. Bůh ho vysvobodil a odměnil ve svůj čas.
14. Č 1. Petra 2, 3 Jakou zkušenost budeme znovu a znovu činit? Bůh je láska a od něho nemůže přijít nic zlého.
15. P Fil. 4, 4-6 V kom se máme radovat? Jak se můžeme zbavit všech starostí?
16. S Fil. 4, 7 Starostí užírají ze srdce mír a radost. Skrze koho obdržíme mír s Bohem? Jsme-li Ježíšovým vlastnictvím, budeme pro jeho jméno také uchráněni.
Z. s. 16, 12
17. N Jan 14, 27 *Radostnými vítězi skrze poslušnost víry*
Jak vypadá pokoj s Bohem? Od koho jej obdržíme? K čemu pak není žádného důvodu?
18. P Jan 16, 33a O jaké době mluvil Ježíš se svými učedníky? V čem měli složit svou naději? V jaké funkci stojí tu Ježíš před námi?
19. Ů Fil. 2, 15 Jaké má být naše chování? Jak vypadá naše okolí? Proč nás Bůh postavil do tohoto světa?
20. S Ž. 92, 13 K čemu je přípodobněn spravedlivý? V zemi vedra poskytuje věčně zelená palma zvlášť příjemný pohled. Z čeho čerpá věřící životní sílu a svěžest?
21. Č 1. Kor. 15, 58 Jak máme za svou víru bojovat? Čím bude odměněna naše služba? (Vzkříšením k životu věčnému.)
22. P Ž. 119, 45 Jiný překlad praví: „A já chodím vesele . . .“ Které dvě věci patří tedy k sobě? Poslušný člověk může být radostný. Hřích a neposlušnost nás činí smutnými.

23. S Iz. 42, 19, 20 Co musel Bůh říci o Izraeli? Byli slepí a hlouš. Viděli mnoho, slyšeli o Božích skutcích, ale nedbali jich. Proto také nechápali cesty Boží!
Z. s. 16, 04
24. N Iz. 64, 8 *V Boží dlaní cíl ustříc!*
Jiný překlad říká: „My jsme hlína, ty jsi náš hrnčíř!“ Čemu nás učí příklad o hlině a hrnčíři? Jak se staneme nádobou ke slávě Boží? On není jen naším Místrem, on je také naším Otcem. Důvěřujme mu!
25. P 2. Kor. 13, 5 Jakou zkoušku bychom měli činit čas od času? Co je neklamným měřítkem?
26. Ů Mat. 5, 8 Nač máme zvlášť pamatovat? Je-li srdce čisté, jsou čisté i myšlenky a celý náš život. Jaké zvláštní zaslíbení je dáno čistým?
27. S Efez. 4, 13 Náš cíl je dokonalost ve víře a poznání, naplnění Duchem svatým a bohabojný život. Tak má stát církev Páně.
28. Č Žid. 11, 24–27 Jaké rozhodnutí učinil Mojžíš? Jak k tomu přišel? Držel se neviditelného, jako by jej viděl. Toto společenství s Bohem jej učinilo plným víry a síly.
29. P Kol. 3, 1, 2 Kam jsou obráceny naše zraky? V čestné odpovědnosti na tuto otázku závisí náš pokrok ve víře.
30. S Iz. 49, 16 Co chce říci Pán slovy: „Na dlaních vyryl jsem tě?“ Máme proto důvod k malověrnosti?
Z. s. 15, 57

PROSINEC

Píseň měsíce: č. 515 – „Tam nad hvězdami!“

Thema měsíce: Naše vzácné bohatství

1. N Mat. 24, 13 *Bez boje není vítězství*
Za jakých okolností musíme vytrvat? Čti předcházející verše! Jakou naději na vítězství má sportovec, když vzdá závod?
2. P Ezech. 20, 19. 20 Co očekává Bůh od svých dítek? Jakou směrnicí jim dal? Které přikázání je zvlášť uvedeno jako znamení?
3. Ů 5. Mojž. 7, 9 Co zakusí všichni, kteří milují Boha a snaží se plnit jeho vůli? Jak daleko sahá jeho milosrdenství?
4. S S Zjev. 14, 12 Kterými třemi zkušenostmi víry se vyznačují osvědčení křesťané? Setrvání v poslušnosti víry vede k dokonalosti.
5. Č Řím. 13, 11 Jaké zahanbující svědectví je vydáno věřícím? Kdo spí, nepozná znamení času. Proč jsme vybízeni k bdělosti?
6. P 2. Petra 3, 17 K čemu máme zvláště zaměřit svou bdělost? Svůdné vlivy k nám přistupují jednak zvenčí, jednak i z našeho ducha a těla. Kde začíná odpadnutí nejdříve? (Neviditelně v našem srdci.)
7. S Zjev. 3, 15. 16 Co ví Bůh o nás? Jak líčí náš duchovní stav? Je s ním spokojen? Co musí učinit, když nenastane žádná změna?
Z. s. 15, 53
8. N Zjev. 3, 17 *Ježíš nám chce pomoci*
To je duch samolibosti a sebespokojenosti. Jak posuzuje sám sebe? Co na to říká Bůh? Důležité je to, jak nás posuzuje Bůh.
9. P Zjev. 3, 18 A tak vypadá roucho spravedlnosti Kristovy. Vnitřní chudobě můžeme pomoci zlatem víry. Slepou sebelásku uzdraví Boží slovo. Je tu dostatek prostředků k uzdravení. Co musíme činit?

10. **Ů Zjev. 3, 19** Jakou jistotu musíme mít ve všech situacích? Je nám jasno, že potřebujeme Boží výchovu. Jak ji chceme přijmout?
11. **S Zjev. 3, 20** Ježíš klepe! Otevřeš dveře? Jaký výhled ti poskytuje? Záleží na tvém rozhodnutí, budeš-li mít Ježíše svým přítelem nebo svým soudcem.
12. **Č Zjev. 3, 21** Co máme přemáhat? Jaká odměna je zaručena vítězům víry?
13. **P Ž. 16, 8** Za jakých okolností můžeme obstát ve zmlátajícím se světě? David byl pln vítězoslavné jistoty, protože Bůh mu stál po pravici jako pomocník.
14. **S Mat. 10, 18** Před jaké příležitosti nás staví Bůh? V každé příležitosti potřebujeme odvalu vyznavačů. Pozoruj, jak byli apoštolové v takových případech ochotní k vydávání svědectví.
Z. s. 15, 52
15. **N Mat. 10, 19** *Zvláštní úloha křesťana ve světě*
Hlavní věc je ochota svědčit. Proč nemusíme být v rozpacích? Kdo nám pomůže?
16. **P Mat. 10, 28** Kdo má větší moc a sílu? K čemu není důvodu? Lidská bázeň vede snadno k tomu, že dáme svou svědeckou úlohu do pozadí, abychom se zalíbili lidem.
17. **Ů Mat. 10, 32** Co učiní Ježíš pro nás? Na čem je závislé jeho přiznání se k nám? To je vážné napomenutí abychom byli ochotní k vydávání svědectví.
18. **S Mat. 5, 11, 12** Jak můžeme být blahoslavenými, když nám lidé spílají? Čím budeme odměněni za to, že jsme trpěli pro Krista?
19. **Č 1. Tim. 4, 1** Kde se octneme, když opustíme pevný základ pravdy? I malá úchyłka přináší nebezpečí. Kdo stojí za nevinně vypádanými svody?

20. P 2. Tím. 3, 12. Jakou zkušenost musí učinit všechny dítky Boží? Nejdříve kříž, pak koruna.
21. S 2. Tím. 3, 13 Proč je důležité zůstat v pravdě? Jakou cestou jdou lidé, kteří se nechají svést?
Z. s. 15, 54
22. N 2. Tím. 4, 8 *S Kristem dosáhneme cíle*
Jaké dobré ujištění měl apoštol Pavel? Jak bude odměněna věrnost ve víře? I my můžeme mít takovou jistotu spasení, když budeme sloužit Kristu odevzdaně jako Pavel.
23. P Kol. 2, 9, 10 Co se praví o Kristu? Verš 10. překládá prof. Žilka: „V něm jste i vy dosáhli plnosti.“ To znamená, že když máme Krista, neschází nám nic pro vezdejší ani pro věčný život.
24. Ú Efez. 3, 16 Podle jaké míry rozděluje Bůh? Jaký cíl si vytyčil apoštol na modlitbě? Jak může být náš duchovní život posílen?
25. S Efez. 3, 19 V jakém poznání máme růst? Poznáme-li lásku Kristovu, zapustí v našich srdcích kořeny a stane se také základem našeho života.
26. Č Jan 14, 3 Jaká zaslíbení nám dává Kristus? Jen druhá část jeho zaslíbení se má ještě naplnit. Když jsme přijali Krista, pak při druhém příchodu si nás vezme jako své vlastnictví.
27. P Zjev. 3, 5 Ke komu se Ježíš přizná? Co to má společného s knihou života? Za jakých okolností vyzná Spasitel tvé jméno?
28. S Ž. 39, 5 Na co bychom měli myslet již v mládí? Jaký cíl má tvůj život? Kdo nemá zrak upřený k cíli, míne se cílem.
Z. s. 15, 57
29. N Job 7, 6 *Od pomíjitelného k věčnému*
Pracuj dnes! Život rychle míjí. S čím srovnává Job pomíjitelnost pozemských dnů?

30. P Fil. 3, 13, 14

Všichni se duchovně vyvíjíme. Co musel vyznat Pavel? Jak využil svých možností? Vynalož všechno na to, abys získal Ježíše Krista, poklad svého života!

31. Ů Jan 17, 3

V čem je život věčný? Co znamená poznat Boha a Ježíše Krista?

BIBLICKÉ ÚKOLY 1963

Vydala Ústřední rada církve adventistů s. d. Praha 2, Londýnská 30 v Ústředním církevním nakladatelství v Praze.

Tiskem Stráž, n. p., závod 4, Vimperk.

AA 9, VA 9,2

D-16*20090

Vázané Kčs 10,-. Vydání první.

(53)